CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Turn ye not unto idols, nor make to yourselves idol gods; I am the Lord your God." (Lev. 19 : 4)

JAN. 17th, 1958 - No. 329 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

13th YEAR OF PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

Georganiseerde Evangelisatie

In een vorig artikel schreven we reeds daar over. Voornamelijk met betrekking tot wat door een plaatselijke Kerk zou kunnen gedaan worden. Persoonlijk ben ik van mening, dat het Nederlandse voorbeeld van een door de Kerkeraad benoemde Centrale Commissie, met sub-commissies voor allerlei verschillende takken van arbeid, als Lectuurverspreiding, Huisbezoek, Zondagsschoolarbeid, Straatprediking, hier zeker navolging verdient.

Als het natuurlijk maar niet op papier allemaal mooi voor elkaar is, zonder dat er een slag gebeurt.

Maar willen we een strijdend leger zijn in het brengen van de boodschap dan is er een generale staf nodig.

Nu ik dat woord "generale staf" neerschrijf, moet ik ineens denken, aan wat iemand eens over Duitsland schreef: "Geef dat volk nooit meer een generale staf, want dan is Europa in gevaar".

Nu, zo moet het met ons zijn. Dat de organisatie betekent, dat er gewerkt zal worden, gestreden voor de overwinning van het Evangelie.

Maar kunnen we nu ook nog iets doen, om als kerken elkaar te stimuleren en te helpen?

Ik geloof, dat het in de meeste gemeenten een toer is, om met de Evangelisatie op gang te komen. Er zijn zo veel andere dingen die ons bezig houden.

We voelen ons nog zo apart staan als Dutch Churches in het nieuwe land. We durven het niet zo goed aan met de taal.

Denk eens aan, op huisbezoek gaan, ook bij mensen, bij wie je alleen maar in goed Engels terecht kunt.

En Straatprediking?

Zouden er al wel Hollandse Ds. zijn, die zich daaraan durven wagen? Misschien een enkele!

We moeten op gang komen en daarom moeten we op elkaar inwerken. We moeten elkaar stimuleren.

En daarom zou het goed zijn, dat in elk ressort in samenwerking met of onder leiding van daartoe benoemde Home Mission Committee's, vergaderingen of conferenties belegd worden.

Wat van zo'n conferentie kan uitgaan?

Dat het besef ons niet meer loslaat, dat het er in onze gemeente ook toe komen moet.

Ouderen onder ons herinneren zich vast nog wel de bezielende conferenties op Woudschoten van het Verbond van Evangelisatie commissies van de Geref. Kerken in Nederland, onder leiding van de predikanten Hagen en Wiersinga.

Ik denk nog vaak aan de tekst die Ds. Hagen eens had voor één van zijn openingstoespraken: "Vloekt Meroz, zegt de Engel des Heren, vloekt haar inwoners geduriglijk; omdat zij niet gekomen zijn tot de hulp des Heren, tot de hulp des Heren, met de helden." (Richt. 5:23).

Het Woord des Heren, dat we op zulke conferenties elkaar zullen voorhouden, zal niet nalaten zijn invloed te doen gelden. En dat is niet alleen van heel groot belang, dat we elkaar met het Woord des Heren prikkelen tot activiteit, en zo zelf in onze gemeenten een stuwkracht worden.

Maar op zo'n conferentie kunnen we ook met elkaar spreken over de wijze van werken.

Het werd op die conferenties in Nederland wel eens een tikje vervelend: "Bij ons doen we het zus en bij ons doen we het zo!" Toch hebben we er veel van elkaar geleerd.

Ook kunnen bepaalde in het werk zich voordoende problemen besprôken worden. Gezamenlijk kunnen we ons zetten tot de bestudering van een bepaald aspect van de tijdgeest, die wij in dit nieuwe land aantreffen. En als we denken aan de menigte sectes en stromingen die ook in Canada zijn, hoe goed zou het niet wezen, om daarover eens deskundig voorgelicht te worden.

En tenslotte door gemeenschappelijke actie is kostenbesparing mogelijk. Ik denk hierbij vooral aan de lectuurverspreiding.

De General Home Missions Committee van de Chr. Ref. Church heeft op het ogenblik een blaadje ter beschikking voor massa verspreiding, getiteld: The Way.

De kosten zijn niet zó hoog, dat de kerken niet individueel tot het bestellen van een aantal daarvan zouden kunnen overgaan.

Daarnaast biedt, naar mij ter ore kwam, de Guardian Publishing Co. Ltd. (voorheen Bosch & Keuning), mee is een speciale verspreiding een blad aan, getiteld: Vision. Daarbedoeld. Als b.v. in de wachtkamers van dokters, tandartsen, in ziekenhuizen, bibliotheken en op adressen, waar contact is met het Radio Back to God Hour, of waar door huisbezoek goede betrekkingen werden aangeknoopt.

Zie, zulk soort dingen zouden naar mijn gedachte eigenlijk eens op een provinciale conferentie besproken moeten worden. En dan willen we daarbij de officieel door de kerk voor zulke zaken benoemde broeders niet passeren, maar we zouden daar dan toch graag zo veel mogelijk diep geïnteresseerde afgevaardigden uit de plaatselijke Evangelisatie Commissies bij hebben.

En dat alles, opdat het onder ons ga leven, dat we Kerk zijn, niet slechts om behouden te worden, maar om te behouden.

Een Kerk, waarin de Redder reddend, zondaren reddend, leeft door Zijn Geest.

Sch.

OP HUN LEEFTIJD IS SNEEUW GEEN LAST

Grote mensen mopperen over de last van sneeuw op de wegen, die hen doet slippen en sneeuw op de trottoirs, die weggeschept moet worden. Ook deze jongens zullen eens meedoen in het koor der mopperaars, maar voorlopig zijn ze nog blij met elk vlokje dat er valt.

DE VAART DER VOLKEN

De vaart van het volkerenleven staat niet stil aan het eind van een jaar maar glijdt onmerkbaar verder. De gebeurtenissen volgen elkaar op, dikwijls schijnbaar zonder enig verband. Wij weten echter, dat er een groot verband bestaat tussen de gebeurtenissen en voorvallen in het woelen der volkeren, namelijk dat dit alles beantwoordt aan het plan van de God van hemel en aarde, een plan dat jaren en eeuwen omvat en waaraan geen volk en geen volksleider zich onttrekken kan. Dit wordt ons in onderstaand overzicht duidelijk gemaakt. Professor Scholten is een hoogstaand deskundige op het terrein van de wereldpolitiek, maar hij is bovendien een gelovig Christen. Zijn medewerking aan Calvinist-Contact in deze rubriek is daarom van grote betekenis en wordt blijkens vele brieven van lezers ook hoog gewaardeerd. In onderstaand artikel geeft hij de grote lijn van het wereldgebeuren in 1957 aan, waarbij speciaal de tegenstelling Oost-West op de voorgrond treedt.

Een terugblik op 1957
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

Bij de jaarwisseling hebben wij ernaar gestreefd, het gebeuren van de laatste twaalf maanden te beschouwen uit een gezichtspunt dat zich in de feiten van het afgelopen jaar heeft afgetekend. En dan zien wij een strijd tegen het Westen, de westerse beschavingsvormen, rechtsopvattingen, productiemethoden en alles wat verder wordt samengevat onder de naam van het westerse kolonialisme.

Het jaar begon met de afwikkeling van de Suez-crisis en het eindigde met de rampen, die Indonesië zich op de hals heeft gehaald bij de afwikkeling van de economische invloed van het Westen. En daartussen beleefde men een reeks politieke gebeurtenissen die direct of indirect te maken hebben met de grote lijn van de Oost-West tegenstelling.

Op zichzelf is het niet zo verontrustend, dat er tussen West en Oost verschillen bestaan op cultureel gebied. Integendeel, juist in die verscheidenheid ontvouwt zich de rijkdom van de schepping. Het is juist een fout geweest van vele idealisten om te spoedig een mogelijkheid van alzijdige samenwerking door alle volken ter wereld te zien. Het bevreemdt ons zelfs niet, dat verzet ontstaat in een gedeelte van de wereld tegen overheersing door een ander gedeelte.

Maar het gebeuren in 1957 draagt een veel ingewikkelder karakter. Daar ziet men de bundeling van allerlei krachten, wier enige samenhang is, dat zij niet westers zijn en die in hun strijd tegen het westen gebruik maken van allerlei organisatorische vormen, dit uit het westerse denken voortkomen, wetende dat het westen deze vormen nooit tegen hen zal gaan gebruiken.

Geen doel, maar middel

Deze vreemde situatie is enigszins te vergelijken met de toestand in vele Europese democratieën aan de vooravond van de tweede wereldoorlog. Neem b.v. Nederland. Daar had men een staatsvorm die uitging van de gelijkwaardigheid van de verschillende staatkundige meningen, van de noodzaak van vrije meningsuiting, vrijheid van propaganda door middel van de drukpers, vrije vereniging en vergadering en zoveel meer.

Maar wat zag men gebeuren?

Dank zij die veronderstelde gelijkwaardigheid kwamen er mensen in de Staten Generaal die geen ander doel hadden dan de hele democratische staatsvorm omver te werpen. Het recht van vereniging en vergadering werd gebruikt voor openlijke opruiing en intimidatie. Men stond toen voor de vraag of men een materieel element in de democratie zou brengen. Was democratie alleen het registreren van de meerderheid door middel van een volksstemming met krampachtige handhaving van het beginsel van de gelijkwaardigheid van alle meningen, dan kon men niet aan bepaalde richtingen de rechten onthouden die men aan anderen wel toekende.

De nood der tijden heeft toen geleerd, dat die formele democratische opvatting onvoldoende en onjuist was. Men moest dieper graven. Men moest de democratie niet zien als een doel, maar als een middel om de persoonlijkheid van de mens z'n hoge waarde te laten verwerkelijken. Men ging de bepalingen tegen opruiing verscherpen om te voorkomen dat de vrijheid van meningsuiting gebruikt werd om de gehele staat aan te tasten. Zo ook de strafbaarheid van belediging en smaad. Er kwam een uniformverbod. De vrijheid van vereniging werd beperkt.

Smalend sprak men toen van democraten op fascistenjacht. Het ging echter om de verwerkelijking van de materiële democratie. Natuurlijk kostte het grote moeite om de democratische vrijheden niet verder te beperken dan nodig was. Men moet de geschriften uit die tijd nog maar eens raadplegen om te weten hoe bezwaarlijk dit alles gegaan is.

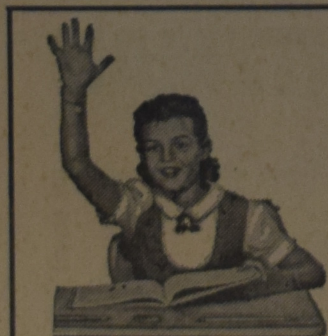
Waar bleef het protest?

En nu vinden wij in de volkensamenleving precies dezelfde vraagstukken. Het gehele jaar 1957 heeft dat doen zien. Kan men het toelaten, dat staten, die geen ander doel hebben dan de grondslagen van de volkensamenleving te vernielen, gebruik maken van de rechten welke die samenleving aan haar leden verleent? In art. 1, lid 2 van het handvest der Ver. Naties wordt gesproken over de gelijke rechten en het recht van zelfbeschikking van de volken. Wat heeft Rusland daarmee gedaan ten opzichte van Hongarije? Dan lezen wij in art. 6 van het handvest: Een lid van de organisatie, dat persisteert bij de schending van de beginselen van het handvest kan van de organisatie worden uitgesloten. Is er ooit een poging gewaagd, dit te doen? Wij gaan verder: In 1957 werd de staat Ghana onmiddellijk na het ontvangen van de onafhankelijkheid toegelaten tot de Ver. Naties. Wat deed het met de uitdrukkelijk genoemde vrijheid van mening en meningsuiting van journalisten? Wat was het protest daartegen bij de V.N.? Wil men in zulk een onontwikkeld gebied er andere rechtsopvattingen op na houden, het staat hen vrij. Maar dan is het onjuist, zulk een staat te laten genieten van de voordelen van de organisatie van de V.N., als die staat zelf de grondslagen van die organisatie volkomen negeert.

(Vervolg op pagina 2)

NIET MEER DAN VIJF CENT

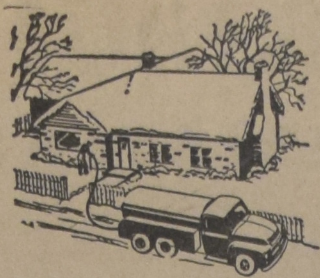
Volgens het Southern Baptist Handbook geeft de doorsnee Amerikaan slechts 5 dollarcents per dag uit voor godsdienstige en menslievende doeleinden. Hiertegenover staat een bedrag van 9 ¢ voor tabaksartikelen; 15 ¢ voor alcoholica; 22 ¢ voor ontspanning; 58 ¢ voor reizen; 59 ¢ voor belasting; $ 1.12 voor voedsel; $ 2.30 voor andere huishoudelijke uitgaven zoals huur, kleding, dokterskosten e.d.

What does she do at school?

(See page 4)

How you can lower heating bills

When after New Year the weather gets really cold, do you dream longingly of ways to lower your annual heating bills?

If you do (and what home owner doesn't?), be of good cheer — science can help you save money and stay comfortable at the same time.

Through exhaustive studies of 172 houses entered in a test program, Owens-Corning Fiberglas engineers have found that by constructing homes to conform to "comfort engineering" principles, yearly heating and cooling bills for dwellings of 1,200 square feet of floor can be kept in the neighborhood of $120.

The "comfort engineering" principles which make such low-cost comfort possible include maximum effective use of insulation, proper attic ventilation and (to cut cooling costs) proper outside shading.

If your house wasn't unfortunately, "comfort engineered" at the time of construction you can still save money this winter by following these tips from the Low-Cost Comfort program experts:

REPLACE dirty, clogged filters in your heating system. This is essential to guarantee a free flow of warm, clean air. Filter replacement is an easy "do it yourself" process. It takes no special equipment. Make sure, however, you get the correct size from your dealer.

LEAVE your thermostat at the desired temperature during the day. Don't move it up and down when

the fancy strikes you. Some home owners feel they can save money by boosting the thermostat till the room is warm and then dropping it until the room cools off. This is false reasoning. The extra fuel needed to bring the room back to the proper temperature eats up any temporary cut in consumption. Some saving can be realized by lowering the thermostat during sleeping hours, but that should be the only variance.

CLOSE the crawl-space vents if your house is of that type of construction. The crawl-space is the area separating the floor from the ground and permits access for easy inspection and repair of foundations and basement-type equipment. These vents are often left open during the summer and failure to close them in the fall results in cold floors.

INSULATION can often be added to bring the house nearer the standards of "comfort engineering." Skimpy insulation will not do the job. If your attic insulation is exposed, check its depth. If it is less than six inches you can trim heating bills by bringing it up to that specification. If your walls are not insulated, blowing wool can be used to correct the problem. You'll notice the difference in lower heating costs immediately. A careful check of your home may disclose other areas where one or more of the various forms of insulation can be employed to good advantage.

MAKE SURE cold air returns are not covered. These registers, although they seem "dead" because no heat comes from them, are really an essential part of your heating system. They allow the cold air to be "pushed" from the room by the warm air from the furnace. Keep rugs and furniture away from them.

CLOSE DOORS quickly. Heat loss through open doors is greater than you think. The shorter time the door is open the less heat escapes, the less cold air comes in, the less you pay for fuel.

STORM doors and windows must fit properly and be well-caulked to be at peak efficiency. Much of their effectiveness is lost if they do not completely seal out the elements.

By adhering to these tips you will have a warmer house for less money this winter. The total savings at the end of the heating season will pleasantly surprise you. And remember, if your plans call for a new home in the near or distant future, make sure it is "comfort engineered." This is the scientific method of giving you low-cost comfort.

INGEZONDEN:

De farmers-organisatie

Mijnheer de redacteur,

Naar aanleiding van het ingezonden stuk in het nummer van C.C. van 20 December j.l. onder het hoofd "Een oproep voor Farmers", geschreven namens de Chr. Farmers Ass. Wellandport, verzoekt ondergetekende enige plaatsruimte in Uw veelgelezen blad. Men vraagt daarin immers inlichtingen en men hoopt op antwoord. Welnu, deze zullen gegeven worden.

Het doel, dat men met deze oproep als zodanig beoogt, onderschrijf ik natuurlijk van harte, evenals onze vrienden in Zuid-West Ontario, die destijds eenzelfde geluid lieten horen en de handen aan de ploeg sloegen en er in het begin van 1954 reeds in slaagden de Federatie op te richten. (Bij dezen nog een eresaluut aan hen). Zij hebben een paar jaar onvermoeid gewerkt, maar zij hebben de nodige medewerking van de leden niet gekregen.

Persoonlijk heb ik mij nimmer kunnen indenken, dat de nieuw Canadezen uit Holland van Christelijke levensovertuiging hun plicht niet schijnen te verstaan of althans niet trachten na te komen, om in hun medewerking en deelneming aan de opbouw van Canada, ook het economisch terrein van de landbouw in christelijke zin te beinvloeden.

Het is dan ook een verblijdend teken dat de rustperiode niet blijkt te bevallen, dat er een ontwaken blijkt te zijn en er bij vernieuwing een oproep wordt gehoord. Als deze nu algemeen weerklank mag vinden, kan er nog veel van de verloren tijd worden ingehaald en kan er onder de zegen des Heren, wellicht veel worden bereikt.

Maar ter zake, Mr. Van Marrum schrijft, dat er enige jaren geleden een farmersfederatie is opgericht, dat er een paar vergaderingen in London zijn geweest en dat er daarna niets meer van is gehoord. Laten wij hier nu eerst een punt zetten en sta mij een kleine correctie toe. Als U zich in deze zin volkomen juist had willen uitdrukken — en dat bedoelde U toch? — dan had er moeten staan: Van de in London gehouden vergaderingen hebben WIJ er een PAAR bezocht. Het is een kleine verandering, maar het maakt een groot verschil nietwaar?

Dan vraagt U, "leeft hij nog?" Ja, Mr. van Marrum, de stam leeft nog maar de bladeren zijn gevallen, zijn gevallen door de verzengende wind uit de woestijn. De boom heeft voor de herfst reeds in winterslaap moeten gaan, want bij na-onderzoek bleek dat de takken geen sappen meer doorgaven, ziet U?

Maar wanhoop niet: een zoele voorjaarswind van over geheel Ontario, gelijk nu uit Wellandport komt, zal verrassend snel tot ontkieming kunnen doen komen.

In het einde van deze oproep zegt U: "Wij hopen, dat wij iets, ja veel mogen horen van onze voormannen (dit zijn bestuursleden naar ik veronderstel) in de federatie". Sta mij toe hieraan te voldoen, al ben ik ook slechts bestuurslid zonder portefeuille in de gegeven omstandigheden, en laat ik nu even een beschrijving geven van de laatst gehouden algemene vergadering van de federatie van 7 April 1956, namelijk IN en ONDER welke omstandigheden deze moest worden gehouden. Ik vermoed dat verder commentaar dan overbodig zal zijn.

Agenda, zowel voor de morgen- als voor de middagvergadering gaf zeer belangrijke punten:

a. voorstel oprichting "Farmerspost" alle gegevens, o.a. ook van Bosch & Keuning, waren aanwezig.
b. het zenden van een protest betreffende zondagsarbeid naar verschillende instanties.
c. bespreking van de brief Exeter voor de overheid, welke aan de afdelingen was toegezonden. Enz. enz.

Sprekers voor de middagvergadering: Mr. McCubbin, lid van het parlement, bekend strijder voor de farmers, de rechterhand van de Minister of Agriculture, en Mr. C. Riddell van de regeringsvoorlichtingsdienst.

Op de bewuste datum gingen wij met een car vol van de Jarvis Association op stap en kwamen tegen 10 uur in London aan. Na enig wachten kwam de voorzitter, die mededeelde dat de secretaris voor een trip naar Holland was en dat hij voordien reeds had bedankt, terwijl de voorzitter zelf niet in staat was de leiding verder waar te nemen.

Na lang wachten en wat omlopen (het weer was nat en somber en de basement er mee in overeenstemming), moest wel worden aangenomen, dat de vergadering voltallig was en dat de overige leden van de federatie verhinderd waren. Aanwezig waren zegge en schrijve 13 personen, waarvan 2 bestuursleden (de voorzitter en ondergetekende), plus ir. Bakker.

Daar zat nu de ONTARIO FEDERATION OF CHRISTIAN

FARMERS ASSOCIATIONS in vergadering bijeen; daar zouden nu des middags bovengenoemde heren komen spreken en onder deze omstandigheden hadden wij ons te presenteren. De sprekers laten komen ging natuurlijk niet. Daarom werd er met hun getelefoneerd. Maar de heren hadden hun dag al vrij gemaakt en wilden zich niet laten kennen, met gevolg dat ze toch kwamen. Maar waar waren nu de vrienden van Wellandport, waar de resterende 273 leden van de federatie? Allen schitterden zij door afwezigheid. Dat was nu de verzengende wind, waarvan de blader-regen het gevolg was. De boom was in een enkele dag kaal.

Als enig aanwezig bestuurslid kreeg ik nu het notulenboek met vele andere gegevens mee naar huis. Deze zijn nog steeds in mijn bezit. Van de overigen heb ik niets meer gehoord. In de herfst van dat jaar heb ik deze en gene gevraagd of men niet genegen was voor een nieuwe poging en een nieuwe opzet te willen zorgen, aangezien mijn tijd geheel in beslag was genomen door mijn plaatselijk en provinciaal werk voor de christelijke school. Ook dit is niet geslaagd en van de overigen heb ik ook niets meer gehoord.

Resumerende: de oorzaak van de gedwongen rust van de Federatie waren niet de VOORmannen, maar de Mannen, — de houding van deze deed 2 van gene heengaan en dwong de rest tot stoppen.

Een farmers-federatie blijft evenwel geboden en de medewerking van alle christelijke farmers is noodzakelijk om te slagen.

Waar ik van huis uit geleerd heb nimmer een post te verlaten voor deze door een ander is bezet, ben ik wel bereid hiervoor te zorgen, indien men opnieuw wil beginnen en indien geen ander zich meldt, maar dan moeten allen willen. Om dit te kunnen weten verlang ik dat men mij even een kaart zendt van instemming.

Indien men hiertoe zou besluiten, mag ik dan meteen een goede raad geven: overweeg dadelijk de splitsing in districten. Dan kan er intensiever worden gewerkt, men bespaart mijlen en men heeft een veel grotere kans van slagen. Doch een nauwe samenwerking in de vorm van een federatie blijft noodzakelijk.

Met hartelijke dank voor de plaatsing. H. P. Schuringa.
R.R. 4, Cayuga, Ont.

DE VAART DER VOLKEN

(Vervolg van pag. 1)

Waaruit is de Suez-kwestie ontstaan? Uit de ontkenning van de bindende kracht van het tractaat van Constantinopel, waardoor de regeling van het Suezkanaal gestempeld was tot een internationale kwestie. Wat hebben nu de leiders van de organisatie van de Ver. Naties gedaan tegen deze kennelijke schending van de grondslag der V.N.?

Niets!

Zij hebben zelfs verhinderd, dat Frankrijk en Engeland zelfstandig de nakoming van deze bepalingen poogden af te dwingen.

Vreemd was dat niet.

Want dezelfde houding heeft de organisatie aangenomen toen Soekarno zich onttrok aan de wettig aangegane verplichtingen van de overeenkomst van de rondetafelconferentie. En de leider van de Indonesische republiek, welke gesticht was in volstrekte tegenspraak met de onder auspicien van de V.N. tot stand gekomen overeenkomst werd met grote eerbewijzen ontvangen door de regering van de Ver. Staten.

Wij zouden bitter worden als wij gingen herhalen wat er voor schending van het handvest heeft plaats gehad in het optreden van Indonesië tegenover Nederland en tegenover de ingezetenen van Indonesië zelf. Ook hier zien wij krasse schending van het handvest zonder dat er door de organisatie op gereageerd wordt.

Zo zouden wij door kunnen gaan. Alle vreselijke gebeurtenissen zijn terug te leiden tot het gebrek aan protest tegen schendingen van het handvest.

Het Licht breekt door

Was het jaar 1957 dan een aaneenschakeling van droeve gebeurtenissen? Wij zouden ondankbaar zijn en ook onwaar indien wij dat zouden beweren. Verschillende niet-westerse staten beijveren zich om de normen van het handvest te volgen. Wij denken aan Thailand, aan de Philippijnen, aan Pakistan. Wij denken aan de vaak verrassende bewijzen van rechtsgevoel bij enkele staten op het Westelijk halfrond. Aan de orientering van de Duitse Bondsrepubliek naar het Westen, aan de niet-onbevredigende uitslag van de verkiezingen in Italië, aan de mogelijkheid van verhoogde economische samenwerking in West Europa, enz.

Maar er is nog meer. Want dwars door de ontwikkeling van de politieke geschillen gaat ook de ontwikkeling van de moderne zending. De zending die zich niet alleen richt op de verlossing van de enkeling maar ook op de kerstening van de gehele volksgemeenschap. Juist in de laatste jaren zijn er overal ter wereld voorbeelden aan te wijzen van toenemende groei van het Christendom en vooral van toenemende waardering van het Christendom, ook waar men zelf tot een andere godsdienst behoort. Daarvan is niet veel te begrijpen tenzij men een goddelijk wereldbestuur aanvaardt. En zo is het bij al wat er zich in 1957 heeft afgespeeld. Tenslotte is het toch niet een samenspel van mensen, maar hetgeen wij zien en wat ons vaak zo tot droefheid brengt is en blijft het resultaat van een goddelijk wereldbestuur.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Advertisements may also be sent:
for Metropolitan-Toronto to: VandeRiet's Bookstore, 215 Main St. N., Weston, Ont. Phone CH 1-3308.
for Edmonton, Alta. to: 9328 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst. In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: J. W. Bakker, l.i., Mrs. J. W. Bakker, Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. C. Witt.

Contributors: C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Mr. J. J. Schriel, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. Vander Vliet, Rev. J. Vriend, Rev. M Vrieze e.a.

CALIFORNIE and CANADA

The friendly request of the Editor of Calvinist-Contact to write an article for C-C can hardly be ignored. A 15-year in California and a 10-year residence in Canada establish ties which are not so soon broken. One becomes rooted more or less in ones environment.

One thing that strikes the newcomers from the Netherlands is the immense distances which seperate people from each other. It must be thus when a person has lived all his life in a small country like the Netherlands and all of a sudden finds himself in a country where the eye can see mountains a hundred miles distant and also see no neighbor. No wonder many a soul becomes homesick in a place like that. And still when people can will and want to adjust themselves to their environment, that what used to cause homesickness now begins to have an appeal which ripens into admiration and even love.

Now California and Canada are to the minds of many about as far apart as any places could be. To the mind of many of our immigrants California is something of a mystic fairy-land, a sort of a paradise. Canada on the other hand a cold and bleak country, a sort of an American Siberia. Here are however pleasant surprises and sad disappointments here as well as any other place on this sphere on which we live. Whereever one comes the bitter is mixed with the sweet. All Canada is not bleak and neither is all California paradise. It is not always 20 or 30 below zero in Canada. The summerheat is also there making it a bread basket of the world and the dried fruits and the raisins of California could not be ours were it not for the burning sun that absorbs the moisture. A rain in summer is a calamity in California.

Speaking denominationally-California and Canada are taking more and more a place of importance in our church life. Both however were very slow in their beginning. When gold was discovered in 1849 there was a big rush for that desert state California and the population grew by leaps and bounds. It did however not appeal very much to our people from Dutch descent. Farming conditions were so different and it proved to be a land not for poor settlers but for the rich and after ever so many efforts to attract them it all failed. California was to get into the race much later. It was in 1911 that Redlands was organized. At the present rate of growth California bids to become the first state in the union.

Canada likewise did not attract our people for a long time. Our settlements did not grow till the great influx which brought the number of our Chr. Ref. Churches far over the onehundred mark. What the future may have in store for us God only knows.

Today however those of us who have followed up the call to Canada have reasons abundant to thank God who put the urge in our hearts to follow it up. It is ten years ago that this mass movement from the Netherlands into Canada began. The writer when he received the call did not dare to decline, this was the case with many more. Have we been sorry? Not a bit. We have learned to appreciate our brethren from across the pond. They have taught us new things and have put a new emphasis on many things which need to be re-emphasized. The souvereinty of God and the Kingship of Christ in every walk of life received a new stress. Calvinist-Contact is an example of what we have so long missed in the line of Christian Journalism and we hope it may grow and develop into a Christian Daily.

Our Canadian churches have hold of Christian Instruction and we hope it may work through into a University. We are filled with admiration at the way our brethren lay hold on the language question and we look back in shame when we see our own record in the States. We indeed have been taught many things by your coming.

You have possibly also learned some things, of us, as we have learned from you. Many faults you have possibly seen in us and we thought we saw some with you. Many of our faults we have in common. America has been called the land of the Almighty dollar and sad to say there is a lot of truth in that. We notice however that many of our newcomers also cling to it, and are willing to "let George do it". Hollywood finds many defenders in our group but we have no monopoly on it. Many there are who seek refuge under the roof of Common Grace to satisfy desires which are not from above.

In the New Year edition of C-C the editor gives a little oversight of accomplishments. It is a note of thanks for the many blessings received but there is also a note of disappointment. It reminds us of youthful enthusiasm which did not accomplish that what it set out for. Many things which possibly could be accomplished in the Netherlands are not so easily accomplished here in this immense country.

God's truth however stands the same here as in the old home country. May we be and become valient for it. The battle may seem to be a losing one, the outcome is victorious.

Rev. John De Jong,
Ripon, California.

DE „DODELIJKE DOLLAR" VAN B.C.

De Indianen in British Columbia hebben het "taboo" uitgesproken over de speciale eeuwfeest-dollar van British Columbia. Het is een eigenaardig geval met die B.C.-dollar. Vorig jaar besloot de provinciale regering, een speciale herdenkingsdollar te laten maken ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de provincie in 1958. Kunstenaars stuurden hun ontwerpen in en een jury koos het ontwerp van Mr. Stephan Trenka, die woont aan de rand van Toronto, Ont. Vanaf 1 Januari worden deze zilveren dollars in omloop gebracht, doch nu blijkt, dat de Indianen dit muntstuk niet willen aanraken, omdat het een afbeelding draagt van de zgn. dodenpaal van de Tsimpsean of Tsimpean stam, behorende tot de oudste bewoners van British Columbia.

De jury welke het ontwerp van Mr. Trenka goedkeurde, wordt geheel gevormd door personen die niet in B.C. wonen. De voorzitter was Kenneth Taylor, deputy minister van financien en overige leden waren James Coyne, governor van de Bank of Canada, Alan Jarvis, directeur van de National Gallery, Mr. A. P. Williams, directeur van de Canadese Munt, C. P. Fell, voorzitter van de National Gallery, Toronto, Naomi Jackson, professor aan de universiteit te Hamilton en Jean Raymond te Montreal. Hun commentaar is nu, dat het ontwerp zeer kunstzinnig is, al moge het dan een minder gelukkig gekozen afbeelding voeren. De kunstenaar Trenka gaf toe, dat hij niets van Totempalen afwist, er zelfs nooit een gezien had toen hij het ontwerp maakte, doch de afbeelding had ontleend aan een foto uit het provinciaal museum van B.C. van een Haida Indianen Totempaal.

•

De Indianen mogen dan al spreken van "dood geld", de handel er in is zeer levendig en de "bleekgezichten" zijn niet in het minst bang voor de dodelijke afbeelding. De Munt in Ottawa draait er sedert 1 Januari 40.000 per dag uit waarmee nog maar ternauwernood aan de vraag kan worden voldaan. Het is zelfs niet onmogelijk, dat deze opzienbarende berichten en de tegenstand van de Indianen het voor velen in en buiten B.C. nog extra aantrekkelijk maken om een van deze herinneringsdollars te bezitten en te bewaren.

ON YOUR WAY

WISDOM AND PRUDENCE

Who is wise, that he may understand these things? prudent, that he may know them? for the ways of Jehovah are right, and the just shall walk in them; but the transgressors shall fall therein. Hosea 14:9.

The LORD does not sin. He can not sin. For He is God. He is the Holy One.

God never makes a mistake. He never commits an error. He never omits. He is always right. For He is the all-wise God.

Evil forces oppose God at every turn of events. Mighty are the powers of the prince of darkness. Nevertheless, God can not be thwarted. He is never defeated. He can not, for He is the almighty God.

The transgressors have their backs turned unto God. The godless walk upon the evil road. They rush toward destruction.

The just have their faces turned unto God. The godfearing walk upon the acceptable way. They strive to enter the realm of gliss.

To the sinner God says, "Woe unto you!"

To the erring child God says, "Return unto Jehovah thy God!"

To the faithful one God says, "Peace be unto you!"

God speaks in various ways. Sometimes He thunders judgements. At other times He whispers glad tidings. Sometimes He sends wars, famines and pestilences. At other times there is healing in His wings. But at all times He says, "Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand." And, "I shall honor him, who honoreth Me."

To understand this, one must be wise. To know these things, one must be prudent.

One can, therefore, not afford to live in ignorance and indifference. If it is to be well with your soul, you must observe, give heed, study, believe, obey.

You must observe the ways of the Lord, and note that they are right. You must give heed to the admonitions of the Lord, and observe that they are just. You must study the words of Jehovah, and fathom the riches of His truth. You must believe in God, and behold the greatness of His grace and mercy. You must obey the commandments of your God, and enjoy the life of spiritual service.

The just shall walk in the ways of the Lord and live.

The transgressors shall not walk in them, and fall.

John Ehlers.

Het Onderwijs-systeem in Canada

Herhaaldelijk komt het voor dat mij de vraag gesteld wordt: "Wat denkt U van het onderwijs in Canada? Is het slechter of beter dan in Holland? Leren de kinderen hier meer of minder?"

Op grond van mijn jarenlange ervaring bij het Nederlandse onderwijs en mijn nu zes-jarige ervaring in Canada wil ik trachten een antwoord te geven op deze vragen.

Het spreekt vanzelf dat ik het daarbij niet zal hebben, tenminste niet in de eerste plaats, over de kwestie van principes, over de vraag of voor onze kinderen Christelijk onderwijs meer geschikt is dan het Seculaire onderwijs dat op de public schools gegeven wordt. Dat is immers iets dat voor ons allen al onomstotelijk vaststaat.

We willen ons dus alleen bezig houden met het systeem van het onderwijs hier te lande; met de leerstof en het leerplan; met de methode waarop die stof wordt aangeboden aan de leerlingen, en met de wijze waarop ze het verwerken. Dat de principiële kwestie daarbij niet helemaal onbesproken kan blijven, zal wel blijken.

Geen praat-school meer

Om een beter inzicht te krijgen in het tegenwoordige Canadese onderwijs-stelsel zullen we goed doen in onze gedachten een jaar of vijfen twintig terug te gaan. Het was namelijk in de dertiger jaren dat het onderwijs in Canada een complete omwenteling heeft ondergaan. De beweging was afkomstig uit de States en erkende als leider de Amerikaanse geleerde John Dewey.

Tot op die tijd was het onderwijs hier geschoeid geweest op de traditionele leest, zoals de meesten onzer het ook uit Nederland kennen.

De school was voornamelijk een praat-school, waarin het meeste van het praten werd gedaan door de onderwijzer, terwijl de kinderen met hun armpjes over elkaar zaten toe te luisteren. En als de kinderen zelf wat gingen doen, dan was dat hoofdzakelijk lezen, schrijven, van buiten leren, en hun hersens gebruiken bij het sommen maken.

Paedagogen als Jan Ligthart hadden zich daartegen al teweer gesteld. Hij wilde een andere kant op; hij wilde een school waarin de zelfwerkzaamheid van de kinderen meer op de voorgrond stond. Maar zijn ideeën zijn niet grondig doorgevoerd en alles bleef zo'n beetje bij het oude.

Over dit oude is hier in Canada, nu zowat een kwarteeuw geleden, de doodsklok geluid.

Neen, zeiden de nieuwlichters, maak van de school een doe-school, waarin de kinderen leren door te doen, en niet alleen door praten en luisteren. Maak de leerstof een deel van hun **ervaring,** dan zal het veel beter beklijven en dan zal het functionneren in hun later leven.

Learning by doing

Dat werd één van de voornaamste leuzen van de "progressieven", zoals ze hier genoemd worden.

Zo werd dus in 1936 in alle scholen in Alberta de z.g. **Enterprise** ingevoerd als één van de eerste stappen in de nieuwe richting.

Wat is de "enterprise"?

De eigenlijke betekenis van dit woord is, zoals u weet: onderneming, iets wat je tezamen op touw zet, en waaraan je gezamenlijk werkt om het tot een goed einde te brengen.

Die betekenis nu heeft het ook in de Canadese school. Onder leiding van de teacher zetten de kinderen gezamenlijk een werkstuk op touw, waardoor ze een beter inzicht zullen krijgen in een zeker onderdeel van de leerstof, laten we zeggen: Het leven der Eskimo's.

Eerst wordt door vragen van de teacher en wedervragen van de kinderen de belangstelling voor het onderwerp opgewekt. De teacher vertelt een verhaal b.v. over een paar Eskimo-kinderen, en krijgt zodoende gelegenheid de kinderen in het leven der Eskimo's in te leiden. Dan worden de leerlingen opgewekt om zelf over de Eskimo's te lezen in speciaal daarvoor bestemde boekjes die worden verondersteld in de school-bibliotheek aanwezig te zijn. Deze boekjes, vaak rijk geïllustreerd, worden genoemd "reference-books". Zij vormen een onontbeerlijk deel van het tegenwoordige Canadese onderwijs.

Aan het werk

Daarna moedigt de onderwijzers de kinderen aan om samen aan het werk te gaan. De tekenaars maken een z.g. 'mural', een serie tekeningen die, naast elkaar aan de wand gehangen, verschillende aspecten van het Eskimoleven uitbeelden. Plaatjes om na te tekenen staan er genoeg in de boekjes, en met de hulp van de leerkracht kunnen aardige resultaten worden bereikt.

Een andere groep gaat aan het werk aan de 'sand-table', een leermiddel dat men in de meeste Canadese scholen aantreft. Weer anderen maken van geschikt materiaal (b.v. pasticine) eskimo-hutten, kano's, hondensleden enz. Kortom, in minder dan geen tijd is het school-lokaal veranderd in een "werkplaats", waarin een stel geanimeerde kinderen bezig zijn om samen iets te bereiken, waardoor hun geest verrijkt zal worden. Jan Ligthart zou er z'n ogen bij uitgekeken hebben!

Belangstelling

In Holland wil men ook die kant op. Jarenlang wordt daar al gesproken over de zo noodzakelijke "onderwijs-vernieuwing". De vernieuwers hebben ook zo iets als een enterprise, dat ze "belangstellingsonderwerp" noemen, een ietwat zwaarwichtige maar alleszins toepasselijke naam. Het doel ervan is immers om belangstelling op te wekken en gaande te houden. Als de belangstelling ontbreekt wordt er niets van blijvende waarde door het kind geleerd. Men kan een dood lesje uit het hoofd laten leren, maar wat alleen maar in het hoofdje zit is daarom alleen nog niet het volslagen eigendom van het kind.

Wij willen hun b.v. het begrip 'shelter' bijbrengen. (En nu ben ik weer in Canada.) Met deze term wordt bedoeld alles wat de mens in de loop der eeuwen heeft bedacht en in toepassing gebracht om zich te beschermen tegen de ongemakken van het klimaat waarin hij leeft. We zouden het kunnen samenvatten met het enkele woord "behuizing".

Na een geanimeerde discussie over allerlei soorten huizen waarin mensen wonen, van het paleis van de Koningin tot de teepee van de Indiaan, kunnen de kinderen beginnen met zelf een huis te maken, hetzij van papier, karton, klei of anderszins. Vanzelfsprekend komt daarbij het begrip "plattegrond" aan de orde, en dit is weer een allereerste vereiste om ze later het begrip "landkaart" bij te brengen. Want een landkaart is niets anders dan een plattegrond van aardrijkskundige gegevens. En als we die plattegrond dan rechtop zetten en aan de wand hangen, dan zorgen we ervoor dat het Noorden altijd boven is. Hier komen dus de windstreken aan de orde. Hoe hoger we naar het Noorden gaan, hoe kouder het wordt, zó koud op 't laatst dat de mensen er niet meer in huizen wonen, maar in ijshutten. Dat zijn dan hûn huizen.

Enzovoort. Enzovoort.

Nog levendig herinner ik me dat onze onderwijzer een schoolbord over de banken legde en daarop een plattegrond van het schoollokaal begon te tekenen. Maar wij deden niets anders daarbij dan toekijken (of gekheid maken!), terwijl in het nieuwe systeem de kinderen zelf aan het werk worden gezet. Wat is, dunkt u, de betere methode? En leren de kinderen er meer, of minder, mee dan vroeger?

Werd dus in de oude school de leerstof de kinderen bijgebracht hoofdzakelijk door middel van het zintuig van het gehoor, en ook een beetje door het zintuig van het gezicht, in de nieuwe richting is het gehele kind bezig met de leerstof. Ogen, oren, tastzin, spieren en gemoed werken alle samen om de leerstof tot zijn eigendom te maken. Dit dan verklaart, zij het ten dele, een andere leuze van de progressieven:

'The whole child comes to school'

Hierbij sluit zich ten nauwste aan weer een andere van hun stelregels: **Education is a social process.** Dit heeft o.a. betrekking op het samenwerken, het samen bezig zijn aan een zeker werkstuk. De gehele samenleving, zo zeggen ze, is gebaseerd op het samenwerken van individuele personen om iets van betekenis tot stand te brengen. Waarom daar dan niet in de school reeds mee begonnen?

De enterprise wordt alleen toegepast in de lagere klassen. In de hogere klassen gaat zij over in de Social Studies. Of beter: Wat voor de hogere klassen S.S. is, is voor de lagere klassen de enterprise.

Ook bij de Social Studies wordt alle nadruk gelegd op 'activities'. Hier is het b.v. het groepsgewijze zoeken van 'information' over een zeker onderwerp, laten we zeggen, de lumber-industrie van British Columbia. Rapporten worden opgemaakt over wat werd gevonden in de reference-books; discussies worden gehouden in z.g. 'committees'; opstellen worden geschreven, vragen beantwoord, excursies gemaakt, enz.

(Wordt vervolgd.)

Ladner, B.C. B. Boulogne.

Mennonieten na Nederlanders op Halmaheira

Een uit zes personen bestaande groep Mennonieten uit de Ver. Staten en Canada is in Tobelo op Halmaheira begonnen aan de uitvoering van een project tot herstel van de cocosnoot-plantages en reactivering van het plaatselijk ziekenhuis.

Het Mennonite Central Committee of Akron Pa. zond op verzoek van de uit 35.000 leden bestaande Christelijke Kerk van Morotai dit team uit.

De Christelijke bevolking, die op Halmaheira ongeveer een derde derde van de totale eilandbevolking bedraagt, is gegroeid uit het werk van de Utrechtse Zendingsvereniging, die in 1866 met haar arbeid op Halmaheira begon. In de tijd dat de Utrechtse Zendingsvereniging op het eiland werkzaam was werden ruim 90 scholen gesticht, alsook enkele ziekenhuizen en een leprozen-inrichting. De cocosnootplantage te Tobelo, in welke plaats ook een ambachtschool gevestigd werd, diende om het zendingswerk te financieren.

Na de souvereiniteitsoverdracht verlieten de Nederlanders het eiland.

De Christelijke Kerk van Halmaheira, die toen zelfstandig werd en waaraan de bezittingen van de zendingsvereniging ten deel vielen, had echter geen geschoold personeel tot zijn beschikking om deze goederen efficient te kunnen beheren. Nu zal het Mennonieten-team, dat uit vier Amerikanen en twee Canadezen bestaat, wegen zoeken om dit alles op goed georganiseerde basis te brengen.

HOOGTEPUNTEN UIT CANADA'S VERLEDEN

Platboomde schuiten op de Red River

door John F. Hayes

Op het voorste gedeelte van de logge schuit stond een forse man met volle baard wild met zijn armen te zwaaien. Zijn metgezel die gebogen stond over de boom van een zware roeiriem achter aan de stuurboordzijde van het logge vaartuig met vierkante achtersteven zag het gebaar en wierp zijn volle gewicht op de lange dikke boom. Het zwaarbeladen platboomde vaartuig zwaaide langzaam om en terwijl het zijn koers op de rivier veranderde verscheen een groep zwarte scherp getande rotsen op een paar voet afstand van de bakboord zijde en schenen voorbij te drijven.

De man aan het roer schudde het zweet uit zijn wenkbrauwen, want de gloeiende prairiezon op deze Augustus dag in 1872 maakte de middag op de Red River ondraaglijk heet.

"Kijk beter uit dan dit Charles!" schreeuwde hij. "Dat was deze keer te veel op het randje!" De man vooraan wendde zijn ogen even af van de verraderlijke stroom. "Zoals het water nu valt zullen we geluk hebben, als we met deze lading veilig in Winnipeg aankomen," antwoordde hij. "Ik voel me meer thuis op het karrespoor dan hier." Hij vestigde na dit gezegd te hebben zijn aandacht weer op de rivier. "Platboomde vaartuigen zijn niets voor een man, die thuis hoort op het karrespoor."

"Toch beter dan helemaal geen werk!" antwoordde zijn vriend. "Als we deze lading eenmaal veilig aan de dijk beneden Portage Road zullen hebben gemeerd, zullen we er een flinke winst mee maken, daar kun je zeker van zijn!"

❧

Deze twee frontiermannen zouden ongetwijfeld een goede winst maken, want op deze moeilijke zomerdagen van het jaar 1872, werden de ladingen van de platboomde vaartuigen altijd verwelkomd door de bevolking van het kleine stadje Winnipeg, waar de verzendkosten per stoomschip de prijzen steeds meer omhoog hadden gedreven.

Nog slechts enkele maanden geleden trokken honderden Red River ossenwagens heen en weer langs het spoor tussen Winnipeg en Moorhead in de Ver. Staten. Ze brachten voor redelijke prijzen voorraden uit oostelijk Canada, Europa en de Ver. Staten naar de nederzetting. Maar nu was er in Ver. Staten een wet van kracht geworden, die bepaalde dat alle goederen bestemd voor Winnipeg over Amerikaans grondgebied in verzegelde vervoermiddelen moesten worden vervoerd. Het was niet mogelijk om ossenwagens te verzegelen en daar er over Canadees gebied geen verbinding was met het oosten, was Winnipeg voor al zijn bevoorrading bijna volledig afhankelijk van een route door de Ver. Staten.

Rivierstoomboten namen bijna onmiddellijk de handel over, omdat zij het enige vervoersmiddel waren dat kon worden verzegeld. In het begin berekenden zij belachelijk hoge vervoerskosten. Men beweerde, dat de Selkirk, het eerste van deze vaartuigen op haar eerste reis stroomafwaarts langs de Red River al haar bouwkosten betaalde.

De wagentreinen verdwenen. Honderden vrachtrijders raakten zonder werk en de Red River wagens stonden ijdel. Maar de vrachtrijders waren ondernemende mannen en velen van hen begonnen met platboomde vaartuigen te varen. En toen ontdekte men, dat in de Ver. Staten gekochte goederen niet verzegeld behoefden te worden. Dat was alleen voorgeschreven voor goederen die van elders door de Ver. Staten vervoerd werden.

De mannen snelden naar Moorhead aan de oever van de Red River in Minnesota en bouwden daar haastig met hout van naburige zaagmolens lange schouwen met een vierkante achtersteven. De vaartuigen werden boordevol geladen met alle mogelijk voorraden die men met veel afdingen van de opslagplaatsen in Moorhead kocht.

De "flat-boats", zoals ze nu werden genoemd, werden met stokken van de kade afgeduwd. Daarna deed de snelle stroom van de Red River de rest en bracht ze over een afstand van 250 mijl stroomafwaarts naar het noorden totdat ze naar de oever tegenover Winnipeg dreven.

Er waren geen kosten verbonden aan de reis en de schippers konden hun goederen tegen lagere prijzen aanbieden dan de winkels daar zij geen plaatselijke belasting betaalden. De winkeliers klaagden, maar men kon niets doen om aan deze zwervende handel een eind te maken. Soms zag de Red River tegenover Winnipeg er vreemd en Chinees uit. De rivier lag vol met drijvende winkels die met brede planken met elkaar waren verbonden en lantaarns hingen zwaaiend aan touwen daar de handel 's avonds doorging.

Langs de dijk heerste een vrolijke carnavalachtige atmosfeer, wanneer de amateurwinkeliers luid schreeuwend hun waren te koop aanboden. Maar de platboomde vaartuigen kenden ook risico en avontuur. Menig vaartuig ging op zijn langzame moeilijk te hanteren terugreis uit Moorhead in de met rotsen bestrooide stroomversnellingen ten gronde. Andere liepen hopeloos vast op de verradelijke modderbanken in de Red River. Maar de meesten kwamen er door.

Men kon de platboomde vaartuigen niet voor een tweede maal gebruiken, omdat men ze onmogelijk tegen de stroom op naar Moorhead kon terugbrengen. De ondernemende schippers braken hun schuit af zodra ze hun lading van de hand hadden gedaan en verkochten dan het hout aan de timmerlieden in de snelgroeide nederzetting.

❧

Kort daarop werd Winnipeg geincorporeerd en kreeg het de rechten om plaatselijke wetten uit te vaardigen en belasting te innen. Het plaatselijk bestuur nam toen een wet aan, waarbij het werd verboden om platboomde vaartuigen aan de dijk te meren.

Dit betekende het einde van de korte loopbaan van de Red River Flat-Boatman, wiens logge schuit altijd een symbool zal blijven van de ondernemingsgeest der pioniergrens.

Er is zelfs geen model van een flat-boat over, maar men kan in het museum te Banff, Alberta, nog wel een zeer goede afbeelding zien van de oorspronkelijke Red River wagen, wier vrachtrijders in grote getale schippers werden. Deze zeer ongewone collectie van voorwerpen uit de vroege geschiedenis van westelijk Canada is zowel voor de oud als de nieuw Canadees de moeite van een bezoek waard. (C.S.)

KRUIS-WOORD PUZZLE

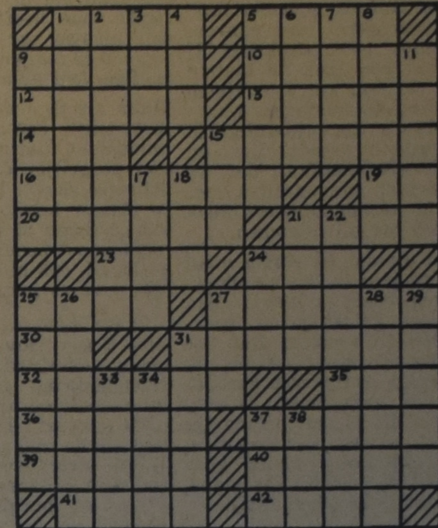
Oplossing elders in dit nummer.

ACROSS
1. Stop
5. Honey insects
9. To cheat (var.)
10. Red marble (Belg.)
12. Fastened, as shoes
13. Constellation
14. Tune
15. British capital
16. Broke suddenly
19. Measure (Chin.)
20. Endeavors (Scot.)
21. Unless (Law)
23. Consume
24. Craze
25. Main part
27. Heavenly bodies
30. Music note
31. Wife of Napoleon III
32. Yield
35. Bather's color
36. Goddess of the moon
37. Baseball position
39. Serfs
40. Particles
41. In this place
42. Enemy scout (poss.)

DOWN
1. Strange but pleasing
2. Removed from box
3. Frozen water
4. Old weight for wool
5. Progeny
6. Merit
7. City (Okla.)
8. Dips out
9. Bored by overindulgence
11. Boredom
15. Man's nickname
17. "—— ball"
18. Cherished animal
21. Entitle
22. Self-sameness
24. Mist
25. Spear of grass
26. Doltish
27. Cow's chewing morsel
28. Coronets
29. Dispatches
31. Rub out
33. Temple (archaic)

Saturday's Answer

34. Extraordinary person (slang)
37. It is (contracted)
38. Dance (colloq.)

De oplossing van het HOLLANDSE KRUISWOORDRAADSEL in ons vorige nummer was:

Horizontaal: 1. kanteel; 6. opstand; 12. ale; 13. er; 15. o.t.; 16. A.T.O.; 17. R.K.; 18. alarmeren; 22. oe; 23. bad; 24. uil; 25. rit; 27. oma; 29. ets; 31. lek; 33. ram; 35. eelt; 37. otter; 39. lava; 40. lade; 41. geen; 42. een; 43. la; 44. re; 45. esp; 47. Riga; 49. rasp; 51. enig; 53. gulle; 56. torn; 58. sen; 59. kei; 60. A.N.P.; 62. rio; 63. aal; 65. eed; 67. lot; 69. uk; 71. boordevol; 74. dr; 75. ion; 77. mr; 78. en; 79. ooi; 80. trompet; 81. messing.

Verticaal: 1. kardoes; 2. alk; 3. ne; 4. Eelde; 5. era; 7. por; 8. sterk; 9. Aa; 10. nto; 11. doelman; 14. ami; 18. Aa; 19. rust; 20. elle; 21. n.i.; 23. ballerina; 26. transport; 28. me; 30. toelage; 32. ergeren; 34. a.v.; 36. tanig; 38. tij; 39 leest; 46. besluit; 48. el; 50. knorrig; 52. ne; 54. uier; 55. lade; 57. R.I.; 59. klomp; 61. plons; 64. Ab; 66. E.D.O.; 68. o.l.; 70. kor; 72. ore; 73. vee; 74. don; 76. no; 79. o.i.

Presb. Church wijst eenheidspogingen af

KOREA. - Op de algemene vergadering van de Koreaanse Presbyteriaanse Kerk gehouden te Pusan, werd besloten om de Wereldraad van Kerken te blijven steunen, maar sprak zich uit tegen de van deze zijde ondernomen pogingen om tot eenheid der kerken te geraken. Men merkte op dat zij die de Oecumenische beweging bevorderen in twee groepen uiteenvallen, namelijk zij die in de richting van één enkele kerk werken en zij die werken voor de samenwerking van de kerken in vriendschap en onderling dienstbetoon.

"Wij zijn tegen een Oecumenische beweging, die zich ten doel stelt om tot één enkele kerk te komen", zo werd verklaard.

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(46)

The plane was directly over their heads and circling for a landing.

"Keep the engine going slowly, Malcolm, in the direction of home. And hand me those field glasses you brought with you. That was a bright idea."

The plane had now settled on the lake and was taxiing up to the dock on Faith. The men had come down from the house to the dock. As MacKellar watched through his glasses he saw two more step out of the plane to the dock. They turned to speak to the pilot. The watcher had a full view of them. The plane took off again immediately.

"Let 'er rip, Malcolm."

Dr. Tresham gave it the gas and the launch sped like a thing possessed over the still waters of Rosseau and tied up at the dock at Glen Rocks in less than half an hour, just as the chimes were calling the guests to lunch to the tune of "Come Ye Thankful People Come."

"I guess that means us," remarked Dr. Tresham. "We'll be sure of a good lunch, men, if we stay here, and that's more than I can promise you. But first I want to thank the boys for the great help they have given us. God bless you, boys, we'll likely call on you again. In the meantime, here is five dollars for each of you with the compliments of the president of the Union of Soviet Republics. You'll put it to better use, I know, than he would ever have done. And boys, mum's the word!"

The Glen Rocks Troop of the Rosseau Die-Hards felt that it was not a bad morning's work. So did the three men.

"Who were the birds that came in the plane, Colin?" asked Sam Peake, when they were back at 'Shalom'.

"Borovitch and Professor Sorrell, the scientist and bacteriologist," he said.

The other two men whistled.

"That means the devil's work at the crossroads some of these nights," observed MacKellar. "Let us hope and pray that we are able to spike their guns before it begins. And all the people said?"

"Amen and Amen!" echoed the scientist and Sam Peake.

"What is to be our next move in the game, Colin?" queried Malcolm.

"I think Sam and I will return this afternoon to Toronto. I want to see the chief. We will see you at the garden party at Rideau Hall in Ottawa on Wednesday, I presume?"

"I did not know you were going," said Malcolm.

"I have to be there and I am sure Stone will have an invitation for Sam. The guests will have been carefully screened, but even then one never knows. The comrades may have imported some strong arm men to disrupt the garden party. We will leave my launch here and go down in my car."

An hour later the two men left. They had scarcely gone when Dr. Tresham heard the sound of an airplane. By the roar of it he knew it was traveling low. So it proved. In a moment it came over his cottage, made a sharp bank two miles down the lake and came down into the wind. It taxied quickly towards the cottage. Getting out his glasses, Dr. Tresham was astonished to see Borovitch seated beside the pilot.

"This is where I must watch my step and do my stuff," he said grimly.

As the plane drew into the dock, the scientist walked slowly down the path to meet the Russian. He was glad to see that the pilot made no effort to leave, which indicated that his visitor might not stay long.

"It ees wonderful, comrade," was the greeting of Borovitch. "When I get your letter I say 'Ah, there is a man after my own heart.'"

'God forbid!' thought Malcolm. Aloud he said, "Hush, I am Dr. Tresham. How much does the pilot know?"

"Only that the great scientist has become one of us. Comrade, it ees a great scheme, the most magnificent ever thought of. Tell me, did you have any trouble?"

"None whatever! He was going to shoot me, but I had taken the bullets out of his revolver when I was alone in the cottage. You will stay for awhile?"

"No, no! I must be going soon. Things are moving, comrade. I bring bottle, see? We will drink to the great day and the success of our plans."

"No, no! Dr. Tresham does not drink."

"Wonderful, comrade, wonderful! Now tell me, how did you dispose of the body?"

"There was no body to dispose of. My brother just went away, as Comrade Vasiloff said he would, and Dr. Tresham just carried on," was the bland reply.

The Russian threw back his head and laughed uproariously. "Comrade, I must drink to you. It is immense. Wait! Have you any of the plans?"

"I have them all within my grasp. Some in my head and others in my desk in Toronto. They will be revealed at the right time. I am leaving tomorrow for the garden party at Ottawa where I shall see Comrade Vasiloff and pass some information along to him."

"It is good. Just one thing more. Have you seen Comrade Trager?"

Dr. Tresham nodded his head. "Trager came to here to help me, but the work was already done. He was followed by a man called Sam Peake of the F.B.I. and shot just outside the door. Trager came near to spoiling my plan."

The Russian's face was livid. "He was followed here, you say?"

"Yes!"

"Where is he now?"

"I do not know. A car came and took him away."

"Was he dead?"

"Not when he left here."

"Comrade, this is bad. Trager was to have met me here. Fool! Imbecile! He should have been more careful. I have here the list of the leading comrades in Canada and the United States with a star at the ones who were to come to our meeting here. You will have to take charge of it, comrade, and deliver it to Comrade Vasiloff. You will guard it with your life."

"I will. Have not the slightest doubt about that."

"Now, comrade let us drink to the great day and the success of our plans, you in water and I in wine. Success to our plans!" cried Borovitch.

"Success to our plans!" echoed the scientist, "and may the oppressors of the people perish forever."

"Ha, comrade, that is a good toast!"

"I thought you would enjoy it," was the polite, ironical reply.

* * *

It was a gala scene the sun shone upon, at the garden party at Rideau Hall, the official residence of the Governor General of Canada, in the city of Ottawa. As as social function, it was the event of the season. Ambassadors, diplomats, statesmen and politicians from all the provinces rubbed shoulders with scientists, journalists, professional men and business magnates. The cream of the social life of Ottawa was there, though as Inspector MacKellar observed to Dr. Tresham, he could discern a considerable amount of yogurt mixed in with the cream. The ladies in their variegated costumes added a touch of color to the scene which was heightened by the scarlet and gold of the uniform of the members of the Royal Canadian Mounted Police, of whom there was a considerable number scattered throughout the grounds.

(To be continued.)

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Het is alweer een poosje geleden, dat we samen in de kring zaten onder onze trouwe schemerlamp, maar ik hoop, dat U me daarom vanavond niet boos aankijkt. U weet zelf wel hoe druk de laatste maand van het jaar kan zijn. Neem slechts al die feestvieringen, waarbij ook Mam's tegenwoordigheid dringend verzocht wordt. Een en ander heeft als resultaat, dat we het nieuwe jaar binnenrollen met een gevoel of we minstens een week nodig hebben om bij te komen.

Wel, daar dit dan de eerste maal in het nieuwe jaar is, dat we elkaar weer spreken, begin ik met U allen van harte een gelukkig en voorspoedig 1958 te wensen. Dat het een jaar mag zijn, waarin U en Uw gezin gezegend wordt met gezondheid en Uw man met "steady work", want dit is een belangrijk iets. Dat het ook een jaar mag zijn, waarin U zich beter thuis gaat voelen in Uw nieuw vaderland, want ook dat is heel belangrijk.

★

Hierbij moet ik denken aan een gesprek, dat ik een poosje geleden met iemand had en U vindt het wel goed, dat we het hier even ophalen. Het ging n.l. over de vraag: Wat is een goed geslaagde immigrant?

Onze vriend Bram vertelde van iemand, die vijf jaar geleden op dezelfde boot met hem naar Canada reisde en pas een nieuwe car gekocht had, terwijl hij zich ook in andere opzichten allerlei "luxuries" veroorloofde. Met een verslagen gezicht voegde hij eraan toe: "Ik voel me altijd zo'n stommeling als ik naar Derksen kijk. Die vent kan nu doen, wat hij wil en het loopt hem allemaal mee. Het is niet, dat ik het hem misgun, hoor, al slaat hij zich graag op de borst als de "goed geslaagde immigrant". Het is alleen maar, dat ik er toch ook zo mijn best voor doe zonder veel vooruit te komen. Ik ben dan zeker als immigrant een mislukking."

Datzelfde gevoel heb ik ook onder immigranten-vrouwen aangetroffen. Wanneer ze kijken naar andere dames, die met hen naar de kerk en club gaan en zien, dat die zoveel meer kunnen doen dan zij, vragen zij zich neerslachtig af: hoe is het mogelijk, dat zij, die toch ongeveer in dezelfde omstandigheden verkeert als ik, zoveel meer kan klaarspelen? Ze doet dit en ze koopt dat, of het zo maar niets is. Wáár doe ik het verkeerd? Je zou er een minderwaardigheidscomplex van krijgen! Hebt U ook wel eens zo gepiekerd?

Hier wil ik met nadruk vooropstellen, dat we het dus niet hebben over de kleinzielige jaloezie, die maar al te dikwijls onder ons voorkomt en waarvoor we ons slechts kunnen schamen. Het gaat hier om de verwondering, die we ondergaan, als we zien wat anderen klaarspelen. Is die ander dus een goed geslaagde immigrant en ik niet?

★

We staan nu weer aan het begin van een nieuw jaar, dat we binnentrekken, ieder met zijn eigen idealen en verwachtingen. De meeste immigranten zijn hier al verscheidene jaren, sommigen zijn hier pas in het afgelopen jaar aangekomen. Onder ons zijn er, die diep teleurgesteld zijn, nu het werkelijke Canada niet overeenkomt met het idee, dat zij er zich van gevormd hadden. De kansen om aan de slag en vooruit te komen, zijn niet zo groot en veelvuldig als zij gehoopt hadden. Misschien hadden zij hun verwachtingen te hoog gespannen, misschien ontvingen zij niet de juiste voorlichting.

Dan zijn er onder ons, die zich in dit land een ruim bestaan verworven hebben. Zij zitten, na de strubbelingen van de eerste moeilijke tijd, nu aardig vast in het zadel en kunnen met voldoening kijken naar alles, wat zij hier bereikt hebben. Tenslotte is er de middelmoot (en dat is de grootste groep) die het wel goed gaat, maar die nog kwetsbaar in hun schoenen staan. Zij kunnen behoorlijk leven en zich af en toe een bescheiden luxe-uitgave veroorloven. Als er echter een tegenslag komt, zitten zij al spoedig in de zorgen. Wat de materiële zaken aangaat, heeft het leven van de meeste immigranten zo zijn ups en downs.

Nu komen we dus weer bij de vraag van Bram: Wat is een goedgeslaagde immigrant? Is dat alleen een man als Mr. Derksen, die een flinke zaak heeft opgebouwd en in een nieuwe car rijdt? Zo op het oog zou je zeggen: ja, hij heeft zijn spullen voor elkaar, wat een kerel!

Maar als je even verder kijkt, zie je dadelijk, dat het slagen van een immigrant niet uitsluitend afhangt van dergelijke dingen. Ja, dat het daarmee slechts betrekkelijk weinig te maken heeft. Iemand als mijn vriend Bram of U en ik, die tot de middelmoot behoren, zijn even goed geslaagd, ook al kunnen we de dollars niet zo lustig laten rollen.

Waar het wel om gaat, is dit: hebt U een "home" gemaakt in Uw nieuw vaderland? Hebt U zich een vriendenkring gevormd? Hebt U interesse voor alles, wat er in Canada gebeurt? Doet U ernstig Uw best om de taal goed te leren? Voelt U de verantwoordelijkheid om, wanneer U daarvoor in aanmerking komt, een burger van dit land te worden en zodoende Uw stem te laten horen? Voelt U de verplichting om Uw landgenoten te verrijken met de geestelijke erfenis, die wij uit Nederland hebben meegenomen? Hebt U de schoonheid van dit prachtige land gezien? Kortom: houdt U van Canada? Zoals U van Holland houdt?

Als U op deze vraag "ja" kunt zeggen, dan kunt U het op alle andere vragen ook. Het komt er dan geen steek op aan of U 50 of 5000 dollars op Uw bankboekje hebt staan, want U bent een goedgeslaagde immigrant!

★

Laat dus niet de moed zakken, als U ziet, dat anderen meer presteren dan U. Bovendien, wat weet U ervan hoe een ander leeft?

Een deel van die luxe is slechts schijn, want ook onder immigranten heeft het te ver doorgevoerde afbetalings-systeem zijn slachtoffers gemaakt. Ga in dit jaar Uw eigen weg en kijk niet teveel naar links en rechts om vergelijkingen te maken. Het vergalt alleen Uw levensvreugd. Zolang U met Uw gezin behoorlijk kunt rondkomen en misschien nog wat sparen kunt, hebt U een rijk leven en reden om heel dankbaar te zijn. Heus, die vurig begeerde luxe dingen komen dan langzaamaan toch wel.

En mocht U op het ogenblik in de put zitten, omdat Uw man al weken lang niet aan het werk is en U dus op ondersteuning bent aangewezen, laat ook dan het hoofd niet hangen! We hebben bijna allemaal zo'n tijd gekend en na deze komt een betere. Dat is niet alleen de voorspelling van de heren economen, maar ook iets, waarin U geloven moet.

Canada is een door God rijk gezegend land. Dat momenteel de winterwerkeloosheid zoveel erger is dan in andere jaren, is mede een gevolg van de te grote aanvoer van immigranten in het afgelopen jaar.

Denk slechts aan die duizenden Hongaren en Engelsen. Het was te verwachten, dat de arbeidsmarkt deze enorme toevloed niet zo snel kon absorberen. Maar indien de regering inderdaad de eerstvolgende jaren een voorzichtiger immigratie-politiek gaat voeren, dan komt dit na verloop van tijd weer goed. Er is nog zoveel ruimte voor uitbreiding van industrie en exploitatie van de schatten in Canada's bodem.

★

Hoewel we dus geenszins pessimistisch zijn over de toekomst van ons land, zou ik U toch willen aanraden: Als U familieleden in Nederland hebt, die dit voorjaar hier heen willen komen, laat Uw man zich dan haarfijn op de hoogte stellen van de werkgelegenheid in het betrokken vak. Pas als U overtuigd bent, dat er een redelijke kans is om aan de slag te komen, geeft U een gunstig advies. Probeer zo volledig en duidelijk mogelijk te zijn in Uw brieven naar huis. Men kan zich in Nederland zo moeilijk indenken hoe de toestanden hier zijn. Wat winterwerkeloosheid is b.v., begrijp je pas goed als je het aan den lijve ondervindt.

★

Ik las laatst over een dame uit B.C., die een brief gezonden had aan een Engels dagblad, waarin ze de Britse emigratie-autoriteiten beschuldigde van het geven van een te rooskleurige voorlichting aan a.s. emigranten. "Zij kwamen hier met het idee, dat dit een land is met een overvloed aan werkgelegenheid, maar werden na een paar dagen droevig ontgoocheld." In hoeverre dit waar is, kan ik helaas niet beoordelen, maar het zou m.i. toch goed zijn, als ook in onze kringen tijdelijk een voorzichtiger immigratie-politiek gevoerd werd. Er is een begrijpelijk streven van onze kerken en nederzettingen om zich uit te breiden met verse aanvoer uit Nederland. Laten we echter allen meewerken om het groepje der teleurgestelden zo klein mogelijk te houden. Met moet terzake kundigheid, een vooruitziende blik en volkomen eerlijkheid hebben om de a.s. nieuwkomers advies te kunnen geven. Hun belang is het eerste punt, waaraan een ieder denken moet.

Lezeressen, ik moet afscheid nemen, want ik zie, dat het haast bedtijd is. Bewaar Uw zonnig gezicht in deze donkere wintertijd, denk erom ... moed en vertrouwen! Aan alle "goed geslaagde" immigranten (als U het nog niet bent, dan wordt U het toch gauw?) hartelijke groeten van Uw Saskia.

Aan onze zieken en bedroefden

Bij de intrede van het jaar 1958 wens ik U allen Gods onmisbare zegen toe! We genieten het voorrecht dat we de overgang weer mee mochten maken, van de Oude in het Nieuwe jaar. En nu staan we, (misschien nog niet los van het Oude), weer voor een Nieuwjaar met al zijn ongeweten dingen! Met vele verlangens die in het Oude jaar onvervuld bleven, en die nu opnieuw zich aan U opdringen. M'n zieke zuster hoe menigmaal denk ik aan U, hoewel we hier in dit grote, wijde land zó ver uit elkaar leven. Hoe goed kan ik mij in uw gevoelens inleven dat uw begeerte en verlangen zó groot is wéér voor uw gezin te kunnen zorgen, wéér met de gemeente op te kunnen gaan op de dag des Heren, wéér iets te doen, hoe simpel ook voor Zijn koninkrijk. En toch blijft de genezing uit, hoe uw gebeden zich ook vermenigvuldigen, en de gedachte komt bij U op, is er geen heelmeester in Israël?

En onze bedroefden, hoe menigmaal voelt ge U alléén en eenzaam! De overgang des jaars was zo uitermate moeilijk voor U, de laatste dag zijt ge nog eens rondgegaan, en uw laatste gedachte was toen het jaar wegstierf gewijd aan uw geliefde man of kind die U zo schielijk werd ontnomen! Nu moet ge zo eenzaam het Nieuwe jaar in, en ge aarzelt wellicht over de drempel te schrijden!

Een traan wordt stillekens weggepinkt, de wonde gaat weer open op deze moeilijke dag, en ge ervaart opnieuw, het leven is een damp en anders niet. Maar m'n zuster, de Here zal troosten, Hij kent degenen die de Zijnen zijn. Wij mensen zijn moeilijke vertroosters, *wij* bederven met onze woorden soms meer dan wij bemoedigen, en hoe moeten wij vaak worstelen om een gepast woord te spreken dat werkelijk tot troost kan dienen! Maar onze God zal ons niet méér opleggen dan wij kunnen dragen! Er is zóveel ziekte, zóveel droefheid in deze wereld, en laten wij eerlijk zijn, wij willen het eigenlijk niet, en het is zo moeilijk te aanvaarden. Wij zijn hier gekomen met onze begeerten en verlangens, met onze idealen en wensen, en nu gaan die begeerten kwijnen, onze verlangens worden niet verwezenlijkt, we zien onze idealen vervliegen en ge gaat de moed verliezen! Ge werpt U misschien evenals Elia onder de generstruik en stamelt, neem Here ook *mijne* ziel want het is mij beter te sterven dan te leven!

Maar er is Eén die in de nood naast ons staat en ons vasthoudt. Eén die ondanks dat mensen U vergeten en verlaten *ook* tot U zegt, "wat maakt gij hier Elia? Meent ge alléén te staan in dit leven, heb Ik U niet gegrepen, en zijt gij niet de Mijne? Heb ik niet gezorgd dat er vele gebeden ook voor U opgaan ter genezing en ter bemoediging in uw droefheid? Daar zijn nog vele getrouwen die dagelijks ook voor uw nood bidden zonder dat ge dit weet of hoort! Daar is nog de gemeenschap der heiligen."

Overgave

Toen Hij mij alles had ontnomen,
Mijn broos geluk, mijn laatste dromen
En al mijn kleine vreugden, één voor één.

En in dat bitter uur ten leste
Niets dan een handvol weemoed restte,
Hief ik het hoofd en was met Hem alleen.

En zulk een nameloos meedogen
En liefde was er in Zijn ogen,
Dat ik niet vragen kon of klagen dorst.

Maar — alle bitterheid ontheven —
Mij met mijn arm gehavend leven
Dat ik niet vragen kon of klagen dorst,

Jo Kalmijn-Spierenburg.

Women's Corner

Editor: Mrs. C. WITT
R.R. 4 — Trenton, Ont.

M'n zieke en bedroefde zuster, onze God gaat niet aan uwe nood voorbij. Hij heeft ook uwe tranen in Zijn fles vergaard, en al uw lijden is in Zijn boek geschreven. Neem dat boek der vertroosting telkens weer ter hand en lees; vrees niet gij wormpje Jacobs, gij volkje Israels. *Ik* help U, ook ondersteun ik U. Wat willen we eigenlijk meer, die op de Here hun vertrouwen stellen zullen immers niet beschaamd worden. Het jaar 1958 mag dan al met vele zorgen voor U staan, met onze God dringen wij door een bende en springen wij over een muur! Hij de grote medicijnmeester kent ook *uwe* ziekte en weet van *uwe* droefheid. Maar weet het bij vernieuwing, Hij beproeft en kastijdt degenen die Hij liefheeft! Al louterende wil Hij ons aan onszelf ontdekken, en wil ons leren ook in dagen van ziekte en droefheid op Hém alléén ons vertrouwen te stellen, want dit alles moet dienen ter verheerlijking Gods. De Here geve U maar veel gebed om deze moeilijke bezigheid te volbrengen. Er is zóveel droefheid op deze aarde. Niet alléén het gemis van onze dierbaren doet hete tranen schreien, daar is ook de droefheid om onze dagelijkse zonden van bedrijf en nalatigheid, droefheid omdat onder kinderen van één huis zó weinig liefde is, we noemen ons broeders en zusters, maar kunnen wij de toets doorstaan? Ja daar is droefheid omdat we midden in de strijd van het leven, met alle aanvechtingen van de boze, ons zo alléén en verlaten gevoelen, wie ontkomt hier aan? Maar toch weten wij, die gelovigen zijn, dat *alle* dingen moeten medewerken ten goede.

Ik hoop van harte m'n zieke en bedroefde, dat gij eens met de psalmist moogt kunnen zeggen: 't is goed voor mij verdrukt te zijn geweest. Want dit is toch wel het doel van al ons lijden dat wij in al onze hulpeloosheid ons aan de Here overgeven, en dwars door *alle* lijden heen Hem nog kunnen danken voor Zijn zegeningen. Want als we proberen deze te tellen één voor één, dan zult ge ervaren dat het nog een lange reeks van onverdiende weldaden is, en dan roept ge het uit: Here ga uit van mij want ik ben een zondig mens, en leer mij het kruis mij door U op de schouders gelegd toch vrolijk te dragen!

Uwe Mrs. G. v.d. Veen, St. Thomas.

INGEZONDEN:

Activities of our young people

4th January, 1958.

Calvinist-Contact
Box 312
Station B
HAMILTON, Ontario

Dear Sirs:

Calvinist-Contact is every week a welcome visitor and also in this new year we will spend quite a number of hours reading the interesting articles so typical of OUR paper.

The publication of Calvinist-Contact, also as a reporter of various activities, is certainly informative. In the "Contact" of Dec. 20, 1957 you mentioned the word History-writing and this statement will gain in truth as time goes on and we look back in perspective.

This is also one of the reasons why it is so good to read a review like your "1957 een Jaar Onzes Heren", an evaluation of past accomplishments in view of the future.

Among the History-makes of our Reformed Community you have mentioned several societies and organizations. It is regrettable, however, that so little has been said about our young people activities.

Isn't it true that the statement "De berichten zijn betrekkelijk schaars en getuigen in het algemeen niet van bruisende activiteit" also applies to our young people organization?

It is rather unfortunate that so little has been written about our young people, their organization and their activities. Because I am sure that, were the editor acquainted with the activities, much more would have been said about them and the young people certainly would have received more favourable comment.

Locally, the young people societies are among the most active, and in membership usually exceed that of the Men Societies and Ladies' Aids. As study groups they are more and more turning to the English and one only has to look over a season's schedule to find that the average society has a well-planned program.

The Young People are those, who treat the congregation every year to an annual meeting, which, especially in the smaller communities, is truly a "highlight".

Wouldn't the society life in a congregation be "dead" if it weren't for young people?

Young People Societies are organized in Leagues.

Most Leagues have an active program of Rallyes, Contests and Conferences and have their own publication. Leadership of such Leagues, at least in Ontario, remains with the young people.

The Society Leaders attend League-sponsored Leaders' Conferences so they may be better equipped to give leadership to the local societies.

Our Niagara League which in 1956 organized the first Canadian Convention, is currently engaged in a drive for conference grounds, to be owned by the young people. Although we realize this is a BIG thing, the membership did not hesitate to start on this project.

Another Organization in our Young Peoples Movement is the District. The District to which our League belongs, covers most of Central Ontario, and recently organized a District Council. One of the first projects of this Council is to study the activities of the Boys and Girls Clubs, to contact the leaders of these clubs and to assist in the organization of these clubs.

The Federation was reorganized recently, and consists of 15 districts in Canada and the U.S.A. Among their activities are the annual Convention, the Young Calvinist as official publication, contact with the servicemen of our churches (also in the Canadian Army, Royal Canadian Navy and R.C.A.F.), and the publication of study material.

One only has to read the section "Canada Calling" in the Young Calvinist to realize the important role that Canadian Young People play in this International organization.

This has turned out to be quite a letter.

Maybe it is because we as young people didn't keep you informed, that you could write so little about us.

It might be a good idea if every League or District would appoint a reporter, so that periodically OUR NEWS also appears in Calvinist-Contact.

Let's hope that in *this* year's review, next December, our young people, deservedly, get a better place.

John Knight, pres.
Niagara Young
Calvinist League.

☆

Answer:

The editor did not forget our young people, while making the review of 1957. In fact he produced a special list of the Young People Activities which during 1957 were published in C.C. This list however was rather short and incomplete and would not have given a true picture at all. That is why we did not mention the young peoples activities; Mr. Knight's supposition is right. We are very glad that he wrote the above letter and we hope that all the Y.P.S. in Canada will take notice. The editor has a special weakness for young people and he will never turn down a request to publish a Y.P.S. report. On the contrary, he would appreciate it very much to hear from our young people what they would like C.C. to do for them.

Editor.

Lezers schrijven ...

"Het moet mij van het hart, dat Uw blad Calvinist-Contact inderdaad in vele opzichten in de loop der maanden verbeterd is. Niet dat ik het met alle artikelen in dit blad eens ben, toch lees ik het met interesse en genoegen. Gaarne zou ik dan ook mijn abonnement willen verlengen en ik hoop Uw blad met interesse te blijven lezen."

J.D. te M. (Que.)

ICE-FISHING
One of Canada's Favored Wintersports

PRESBYTERIAN OF REFORMED

Immigranten in Australie moeten kiezen

Ds. A. van der Hoeven, predikant bij the Presbyterian Church of Australia heeft in de Nicolaïkerk te Utrecht onder auspiciën van de Hervormde Emigratiecommissie gesproken over zijn ervaringen als predikant van de Presbyterian Church of Australia.

Naast de felle kritiek die spreker op de Christelijke Emigratiecentrale leverde keerde hij zich ook tegen de Reformed Churches of Australia. Zo was volgens hem zes jaar geleden de samenwerking tussen gereformeerde en hervormde emigranten in Australië uitstekend en ging men naar één kerk. Het was echter met de eensgezindheid gedaan toen de Gereformeerde Kerken zich aktief gingen inlaten met het werk onder de immigranten van dit werelddeel. Toen stichtte men een eigen kerkformatie, namelijk de Reformed Churches of Australia. En toen dit geschied was kregen de gereformeerden van hogerhand een veto te horen over hun gezamenlijk met de hervormden ter kerke gaan in de Presbyterian Church. De stichting van de nieuwe kerk bracht leed onder hen die hoopten op eenheid en ook de Australiërs begrepen dit zich afzijdig houden niet. Ds. van der Hoeven betreurde deze gang van zaken ten zeerste. Hij vond het jammer, dat de gereformeerden in plaats van in de Presbyterian Church te gaan staan, zich er naast stelden. Hij gaf toe dat het in deze kerk geen hemel op aarde is, wellicht zo zeide hij, zie ik haar fouten beter dan degenen die buiten staan, maar het afgeven op deze kerk is ook fout. Daar de Reformed Churches zich voor allen, die van Christelijke huize zijn openstellen, betekent dit dat ook hervormden welkom zijn. Met het gevolg, aldus spreker, dat ik vaak rasechte hervormden tegenkom voor wie het door het contact met en door gesprekken met mensen van de Chr. Emigratiecentrale welhaast natuurlijk was geworden om zich bij de Reformed Churches aan te sluiten.

In het "Gereformeerd Weekblad" van 22 en 29 November schrijft dr. K. Runia, hoogleraar aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, een artikel over De Presbyteriaanse Kerk van Australië, de kerk van ds. van der Hoeven, van welk artikel wij ter nadere informatie van onze lezers het slot overnemen.

"de Presbyterian Church is een kerk zonder tucht. Het is met grote droefheid, dat we dit moeten zeggen. Niets liever hadden we gedaan dan ons aansluiten bij een Australische Kerk, die dicht bij het Woord Gods leeft.

In deze situatie echter was het onmogelijk ons bij de Presbyterian Church de van ouds Calvinistische kerk van Australië, aan te sluiten. Dit is dan ook de reden geweest voor het oprichten van de Reformed Churches of Australia. Deze reden lag niet, zoals soms gesuggereerd wordt, in een ten koste van alles apart willen blijven staan. Noch veel minder in een zucht naar Hollandse gezelligheid, of in een onder-onsje-geest. Het was helaas een barre en bittere noodzaak.

Algemeen wordt het betreurd in de Reformed Churches, dat de Ned. Herv. Synode het eenzijdige standpunt inneemt, dat elke Nederlands Hervormde, die uit Nederland naar Australië emigreert, thuis hoort in de Presbyterian Church. Dit mag misschien officieel en uiterlijk zo lijken, gezien de oecumenische contacten en de oude familieband, in werkelijkheid echter worden vele trouwe kinderen der Ned. Herv. Kerk op deze manier een kerkelijke woestijn ingestuurd. Gelukkig ontdekken velen langzamerhand de weg naar een gezond kerkelijk leven. Helaas raken vele anderen op een dwaalspoor, wat soms uitlo pt op een volkomen vervreemding van de kerk in dit nieuwe land. Wanneer ik deze laatste alinea aan mijn beschrijving van de Presbyterian Church toevoeg, dan is dit helemaal niet bedoeld als een on uivere propaganda. Dan is het nog veel minder een hoog van de toren blazen om te zeggen: De Reformed Churches zijn volmaakt. Ieder, die een poosje in emigrantenkerken geweest is, weet, dat ze verre van volmaakt zijn. Vaak doen ze denken aan de jonge kerken waarvan het Nieuwe Testament ons vertelt.

Eén ding echter is hun glorie, niet als eigen verdienste, maar als genade: ze willen de Here dienen overeenkomstig Zijn Woord. Dat is de enige mogelijkheid om Kerk van Jezus Christus te zijn.

En verder: wie zou niet met ontferming bewogen worden, als hij velen ziet dwalen als schapen, die geen herder hebben?

(I.C.N.)

Op veler verzoek:

Waar woont de Fieldman?

Voor inlichtingen over emigratie van Holland naar Canada en medewerking voor het verkrijgen van werk en woning kunt U ten alle tijde terecht bij de fieldmen van de Chr. Ref. Church. Hun namen en adressen zijn:

H. J. Lam	Masstown, N.S., phone DEbert 8-31
A. De Jonge	3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P.Q., phone REgent 3-8376
J. VanderVliet	304 Dundas Street W., Trenton, Ont., phone EXeter 2-4641
C. Steenhof	43 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont. phone CHerry1-0811
G. J. Kampjes	R.R. 4, Hamilton, Ont., phone FUlton 5-6735
H. Nieman	853 Waterloo St., London, Ont., ph. 7-8605
J. Mussche	P.O. Box 865, Transcona, Man.
P. J. Cruson	1226 Angus St., Regina, Sask.
A. J. Looy	2629 Kelvin Ave., Saskatoon, Sask.
B. Nieboer	Iron Springs, Alta., phone R 216
T. Reitsma	4408-118th Ave., Beverly, Alta., ph. 793973
N. VanderZouwen	426-22nd Ave., N.E., Calgary, phone 2-6767
J. Prins	Beverly, Alta., phone 292-2214
E. Laninga	4579 Hertford St., South Burnaby, B.C., phone HEmlock 1-7205
A. De Jong	1535-2nd St., South Burnaby, B.C.
S. De Walle	2860 Heath Drive, Victoria, B.C., ph. 3-9254
H. Zoethout	R.R. # 2, Vernon, B.C.

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL

■	Q	U	I	T	■	B	E	E	S	■
B	U	N	C	O	■	R	A	N	C	E
L	A	C	E	D	■	O	R	I	O	N
A	I	R	■	■	L	O	N	D	O	N
S	N	A	P	P	E	D	■	■	P	U
E	T	T	L	E	S	■	N	I	S	I
■	■	E	A	T	■	F	A	D	■	■
B	O	D	Y	■	C	O	M	E	T	S
L	A	■	■	E	U	G	E	N	I	E
A	F	F	O	R	D	■	■	T	A	N
D	I	A	N	A	■	T	H	I	R	D
E	S	N	E	S	■	I	O	T	A	S
■	H	E	R	E	■	S	P	Y	S	■

De koster

Wij hadden een goede koster, maar wij hebben hem nu niet meer. Zijn vermogen is dermate toegenomen, dat hij een farm kon kopen. Hij woont nu tien mijl buiten de stad en in verband hiermee vroeg en ontving hij ontheffing uit zijn functie.

De Kerkeraad zag zich dus geroepen, om uit te zien naar een andere koster.

Na een brede discussie werd een voorstel van Arie Dof verworpen, dat aldus luidde:

"De Kerkeraad plaatse de volgende advertentie in het bulletin:

Gevraagd: een goede koster met liefde voor zijn werk en liefde voor de kerk.

Vergoeding: vrij wonen en vijfhonderd dollars. Sollicitanten gelieven zich te vervoegen bij de dominee."

Dit voorstel werd verworpen, omdat de eerwaarde broeders van mening waren, dat liefde voor werk en kerk vanzelfsprekend waren bij een koster.

Dit werd bestreden door onze predikant, die een toespraak van vijftien minuten hield. Hij vertelde ons, dat hij in zijn vorige gemeenten al heel wat kosters had zien komen en gaan. De meesten waren gekomen alleen en uitsluitend, omdat ze wat extra wilden verdienen; de meesten waren gegaan, omdat zij naar hun mening niet genoeg betaald kregen; volledigheidshalve merkte de dominee op, dat er een was geweest, die als koster had bedankt, omdat hij verhuisde, en een ander, die geen koster meer kon zijn, omdat hij overleed. Bij deze twee was dus sprake van wettige redenen.

Hij vertelde van een boze koster, die eiste, dat de verenigingen, die in de lokalen van de kerk vergaderden, na afloop van hun bijeenkomsten de lokalen met stoffers en bezemen zouden keren, en zelfs zo ver ging, dat hij de kerkeraad sneeuw wilde laten ruimen.

Hij vertelde van een verstrooide en gemakzuchtige koster, die de leden van de kerk altijd prees, omdat ze naar zijn mening nooit rommel maakten en nooit vuile schoenen aan hadden; deze koster had het eens bestaan, om in het glas, waaruit de herder en leraar tijdens de diensten suikerwater placht te drinken, het water met zout te vermengen. De hilariteit in de gemeente was groot geweest, omdat de dominee, toen hij een flinke slok nam, zijn gelaatsspieren niet in bedwang kon houden.

Er bleken dus nogal wat haken en ogen aan de kosterskwestie te zitten.

Toen nam de kerkeraad een kloek besluit: Sollicitanten voor het kosterschap zouden worden uitgenodigd, om Donderdagavond 8 uur voor een commissie te verschijnen. Dit werd via het bulletin den volke kond gedaan.

In de commissie werden benoemd de dominee, omdat hij zoveel ervaring met kosters had opgedaan, broeder Boons, omdat hij voorzitter was van de commissie van beheer, en broeder Arie Dof, omdat hij tijdens de bespreking een voorstel had gedaan, dat verworpen was. De commissie had tot taak, een onderhoud met de sollicitanten te hebben, hun de kostersinstructie uit te leggen en daarna haar mening te vormen over de vraag, wie het best geschikt was voor het kosterschap.

Donderdagavond om acht uur waren we als commissie eendrachtig bijeen. Om half negen was er nog geen enkele gegadigde. We doodden de tijd door te luisteren naar de dominee, die ons voorschilderde een beeld van de ideale koster, die hij in zijn jeugd had meegemaakt, een ijveraar, die het kerkgebouw als zijn persoonlijk bezit beschouwde, met strakke hand de orde handhaafde, en samen met zijn vrouw alles brandschoon hield.

Om kwart voor negen kondigde een luid geronk, vergezeld van enkele luide explosies, aan, dat een zware motorfiets de kerk naderde. Het zadel van het voertuig bleek Frans Duys te bevatten, die, gekleed in zware leren jas, zich kwam aanbieden als koster.

— Waarom? vroeg de predikant.

— Ja, ziet u, zei Frans eerlijk, — ik ben nog niet zo lang in Canada en ik heb een dure motor, die nog niet afbetaald is, en die ik graag zou gauw mogelijk wil inruilen voor een sportwagen. Ik heb extra geld nodig.

— Maar je bent niet eens getrouwd, merkte Boons op, — een koster moet toch getrouwd zijn. Of wou je zelf de spons en stofdoeken hanteren?

Frans bekende, dat hij daar niet

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

bij stil gestaan had, maar dat hij wel spoedig voor een vrouw kon zorgen, omdat hij een meisje in Holland had, dat vast wel wilde emigreren, als ze hoorde, dat Frans tot koster was bevorderd.

Met zijn drieën legden we Frans uit, dat hij niet aan de vereisten voldeed, waarop hij misnoegd heenging. Even later hoorden we weer een zwaar geronk en een paar hevige ontploffingen, die klonken als kanonschoten, die op ons gericht waren.

Thans begon de belangstelling toe te nemen. Een volgende sollicitant meldde zich. We schrokken 'n beetje toen we hem zagen: het was broeder Pottersma, die reeds dikwijls het voorwerp van ambtelijke vermaning was geweest vanwege zijn onchristelijke levenswandel. Hij verklaarde, dat hij even kwam zeggen, dat hij wel koster wilde worden.

— Waarom vroeg de dominee.

— Om toch, antwoordde Pottersma.

We legden hem uit, dat zijn sollicitatie met redenen omkleed moest zijn, hetgeen hij onzin vond. Volgens hem kon een klein kind wel snappen, waarom iemand koster wilde worden: —...om gratis te wonen en meer te verdienen. natuurlijk. — Maar ik doe het niet voor vijfhonderd, voegde hij er aan toe, — ik moet zeker duizend hebben. Een arbeider is zijn loon waard, en dominee zorgt er ook wel voor, dat hij een dik salaris krijgt.

Gelukkig bewaarden wel allemaal — de dominee incluis — onze kalmte. Daardoor konden we hem rustig uitleggen, dat een goede koster niet uitsluitend op de verdiensten ziet, maar zijn werk ook doet uit liefde voor de kerk.

— Ik heb jullie wel door, antwoordde de sollicitant, — Thijs Pottersma hebben jullie niet nodig. Die is niet fijn genoeg. Nou, ik heb jullie ook niet nodig. Ik bedank voor de kerk.

Woendend vertrok hij en sloeg de deur hard achter zich dicht. We hadden geen tijd, om van de schrik te bekomen, want daar ging de deur al weer open.

Een tengere, al wat oudere man kwam bedeesd op ons af: Geert Grafhorst. Hij wenste in aanmerking te komen voor het kosterschap.

— Waarom? vroeg de dominee.

— Ja, hoe gaat dat? antwoordde Geert met een wedervraag, waar wij ook geen antwoord op wisten, doch die slechts een inleiding bleek te zijn op een lang verhaal, dat hierop neerkwam: Geert merkte wel, dat hij een dagje ouder werd. Het viel niet meer mee op zijn leeftijd om het hele jaar vast werk te hebben. Hij voelde er veel voor, om in de kosterswoning te wonen en ook de geldelijke vergoeding stond hem wel aan, maar dat was het niet alleen.

— 'k Zal maar net zeggen, zoals 't is, zei Geert schuchter, —'t gaat meer van Aaltien de vrouw uit. Ze voelt zich wat eenzaam tegenwoordig, nu de twee dochters getrouwd zijn en we nog alleen maar onze Harm thuis hebben. En ze komt ook nog uit een kostersgeslacht. Haar vader en grootvader zijn ook kosters geweest. 't Zit haar een beetje in 't bloed, moet je weten. Ze voelt er veel voor, en de heren weten wel, dat Aaltien een hele baas is; ze is merakel flink.

Ja, daar waren we het allemaal over eens. De dominee zei, dat we het zouden bespreken in de commissie en de kerkeraad, en dat ze er wel meer van zouden horen. Dat was best, antwoordde Geert.

Inmiddels was het half elf geworden. We begonnen aanstalten te maken, om de zitting op te heffen. Maar daar ging de deur weer open, en wie stapte daar binnen?: Evert Winterkooi! We konden ons nauwelijks voorstellen, dat die de kostersbaan begeerde. Hij zat er warmpjes bij, had veel geld uit Holland over laten komen. Hij had een flinke bakkerij en twee grote huizen.

Overigens had de kerkelijke kas nog nooit veel van zijn welvaart ondervonden; Winterkooi was tegen de vaste bijdragen uit ferm principe.

Hij verklaarde, dat, als we nog geen koster hadden, hij dat baantje wel wilde opknappen.

— Waarom? vroeg de dominee.

— Je moet de kerk toch helpen, antwoordde Evert vroom. — Een koster is een dorpelwachter, en zo-als de Psalmist zegt: 'k Waar' liever ...

— Ik zal je eerst de kosterinstructie eens voorlezen, onderbrak dominee haastig.

— Niet nodig, antwoordde Winterkooi, — ik weet, wat me te doen staat. Dat komt dik in orde. En moeder de vrouw is er ook nog; die heeft ook flinke handen aan haar lijf. Maar 'k heb nog wel wat anders: 't Gaat me niet in de eerste plaats om dat geld, want zegt de Bijbel niet: Wat baat het de mens, als hij de hele wereld verdient, maar lijdt schade aan zijn ziel? Maar toch hoef je de stoffelijke gave niet te verachten. Met die vijfhonderd dollars ga ik accoord, al is het niet veel. Maar jullie weet wel, dat ik in een goed huis woon. Ik wil daar blijven wonen, en omdat ik recht heb op de kosterswoning, wil ik die verhuren, en het huurgeld is voor mij, natuurlijk. Dat is zeker wel okay?

Na wat heen en weer gespraat werd Evert Winterkooi meegedeeld, dat de kerkeraad de volgende week een koster zou benoemen. Dan hoorde hij er wel meer van.

Gisteren hebben we kerkeraadsvergadering gehad en op voorstel van de commissie is Mr. G. Grafhorst (met echtgenote!) benoemd als koster.

Arie.

Automobilisten, zorg voor voldoende lichaamsbeweging

Als automobilist wordt men van tijd tot tijd met allerlei technische problemen geconfronteerd. Wie werkelijk hart voor zijn car heeft, weet al gauw de meeste afwijkingen te localiseren en omringt zijn voertuig met alle denkbare zorgen, die de levensduur ervan ten goede kunnen komen. Zozeer neemt de auto hem in beslag, dat de zorg voor eigen gezondheid vaak over het hoofd wordt gezien.

Gevaar voor de gezondheid

Een auto is een uiterst nuttig en gemakkelijk bezit, maar het kan onder bepaalde omstandigheden ook een gevaarlijk bezit zijn. En deze "bepaalde omstandigheden" komen aan de orde, wanneer de car voor elke boodschap en voor elk wissewasje wordt ingeschakeld.

De auto zelf zal daar niet tegen protesteren, hoewel de motor tengevolge van het overmatig veel koud starten relatief sneller zal verslijten.

Maar de gezondheid van de automobilist kan door dit veelvuldige gebruik ernstig in gevaar worden gebracht.

Bedompt zitten

In de eerste plaats blijft de automobilist gedurende de uren, die hij achter het stuur doorbrengt, verstoken van voldoende frisse lucht. Een auto mag nog zo goed geventileerd zijn — de wagens welke met open kap of schuifdak zijn uitgerust hier buiten beschouwing gelaten — men is nimmer geheel "buiten" zoals de fietser of de wandelaar. En bovendien is de constant zittende houding oorzaak van allerlei kwalen en kwaaltjes, die vèrstrekkende gevolgen kunnen hebben.

Juist die mensen, die dagelijks achter het stuur zitten, vaak vele uren achtereen, komen er zo gauw toe even een brief per auto te gaan posten. Het is gemakkelijk, maar velen weten niet hoe funest dit voor de gezondheid is.

Evenveel slachtoffers!

Talloze kwalen zoals maag- en hartziekten worden, zo dan niet door een te ver doorgevoerd autogebruik veroorzaakt, er toch in elk geval door verergerd en men heeft zelfs in medische kringen onlangs de verontrustende mededeling gedaan, dat deze vorm van "vergroeiing met de auto" gevaarlijker is dan kanker en jaarlijks evenveel slachtoffers eist.

In hoeverre deze bewering juist is kunnen we niet beoordelen. Uw huisarts kan u er stellig meer van vertellen. Wij kunnen slechts een waarschuwend woord laten horen.

Wie dagelijks gebruik moet maken van de auto, moet het als een nodzakelijkheid beschouwen ook dagelijks een wandeling te maken.

Wandel eens naar uw werk of winkel en u zult zien, dat u zich al na korte tijd minder slap en lusteloos en tot veel meer in staat voelt. En houd vooral deze goede gewoonte vol. Een auto is ongetwijfeld een onmisbare schakel in deze samenleving, maar een geregelde lichaamsbeweging is minstens even belangrijk.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Ladner, B.C. Rev. B. Bruxvoort van Preakness, N.J., U.S.A.

Beroepen te Calgary (Emmanuel Chr. Ref. Church) Rev. M. Vrieze te Oshawa, Ont.

(Deze kerk werd in ons vorige nummer abusievelijk aangeduid als Calgary II).

Beroepen te Abbotsford, B.C. Rev. D. J. Scholten te Lethbridge, Alta.; te Emo, Ont. Rev. E. H. Oostendorp te Parkersburg, Iowa, U.S.A.

FREE CHR. REF. CHURCH

CHATHAM. - De bevestiging en intrede van Ds. C. Noordegraaf afkomstig van 's Gravendeel, Ndl. alhier had plaats op Donderdag 2 Januari. Als bevestiger trad op Ds. J. Overduin van St. Thomas die een predikantie hield over Lucas 3:3b: bereid de weg des Heren.

Dezelfde avond hield Ds. Noordegraaf zijn intreepredikatie over 1 Cor. 3:9 want wij zijn God medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw zijt gij.

Na de intrede werd Ds. Noordegraaf toegesproken door ouderling J. Koopman namens de kerkeraad en gemeente; door Ds. J. Tamminga uit Toronto namens de classis en de gemeenten in de omgeving, door Ds. L. Selles namens de Canadian Reformed Church en door Ds. J. C. Verbrugge namens de Christian Reformed Church.

De kerk was geheel bezet.

BAZAR VOOR CHR. SCHOOL

FORTWILLIAM, Ont. - In December werd de jaarlijkse bazar ten bate van de Chr. school gehouden. Dit is een succes geworden. Ditmaal kwam, in tegenstelling van andere jaren, al het gebrachte uit onze eigen gemeente.

Op de laatste avond werden we gewaar dat Ds. Mulder ook nog handelsgeest bezit. 't Varken, waar van men moest raden hoe zwaar het was ging naar Mr. A. v.d. Leest. De gelukkige winnaar van 't kalf, wier geboorte datum moest geraden worden, was Mr. F. Heerema.

De netto opbrengst van $ 850.—. 't Volgend voorjaar hoopt de schoolvereniging met het bouwen van de Chr. school te beginnen. Grond bij de kerk is reeds beschikbaar gesteld.

IMMIGRANTEN-DRIELING IN HOLLAND GEBOREN

Immigranten beleven soms wondere dingen en de krant is er om dat wereldkundig te maken. Zo schreef een onze lezers, die ons tegelijk op de hoogte bracht van het volgende nieuws:

Het immigranten-echtpaar B. Bonvanie-Wildeboer uit Toronto heeft een trip naar Holland gemaakt om Kerstfeest en Nieuwjaar in het oude vaderland te vieren. Volgens plan zouden zij kort na nieuwjaar de terugreis aanvaarden omdat zij in Maart een baby verwachten. Vanmorgen (11 Januari) kwam er echter een telegram bij de ouders van Mrs. Bonvanie in Toronto, vermeldende dat de bevalling twee maanden te vroeg was gekomen (in Holland dus) en dat er maar liefst drie jongens waren geboren, elk van drie pond. Verder zei het telegram: alles wel en de moeder uitstekend.

Het echtpaar Bonvanie bezit reeds een kind van Canadese nationaliteit (in Canada geboren). De in Holland geboren kinderen zullen echter de Nederlandse nationaliteit hebben, tenzij de ouders reeds het Canadese burgerschap bezitten, hetgeen wij betwijfelen.

Van harte willen wij onze beste wensen aanbieden aan de ouders en wij hopen, dat de drieling voorspoedig mag opgroeien en binnenkort in staat zal zijn, te emigreren naar het vreemde land waar hun ouders wonen en waarvan hun zusje het burgerrecht bezit.

Kerkelijk leven in andere landen

ZUID-AFRIKA:

— "De Dutch Reformed Church" in de Federatie van Rhodesia en Nyasaland zou zeker meer begrip ontmoeten, indien een groter aantal mensen met haar werk bekend zou zijn."

Deze woorden sprak de waarnemend gouverneur-generaal in de Federatie van Rhodesia en Nyasaland op een onlangs gehouden vergadering van de synodale commissie van de pas gevormde Centraal-afrikaanse Regionale Synode van de kerk.

Onder de nieuwe synode ressorteren 23 kerkelijke gemeenten, voorheen deel uitmakend van de "Dutch Reformed Church" in de Oranje Vrijstaat. Deze 23 gemeenten zullen tezamen met één in Tanganyika en twee in Kenya de Centraal-afrikaanse Synode van de Assemblée van Transvaal vormen.

Met de "Dutch Reformed Church" wordt hier bedoeld de Nederduits Geref. Kerk (de z.g. N.G.-kerk) in Zuid-Afrika. "Die Geref. Kerk" heeft twee gemeenten in Zuid-Rhodesia en twee in Noord-Rhodesia.

EVANGELIE "AANSTOTELIJK" VOOR ANGLICAANSE EVANGELIST

De anglikaanse evangelist Canon Bryon Green, die kort geleden een evangelisatie-reis door de Ver. Staten en Canada gemaakt heeft, heef in "the Canadian Churchman" het fundamentalisme als één der grote hinderpalen voor de evangelisatie betiteld. Hij vond het bepaald gevaarlijk, dat er ook nog grote menigten door werden aangetrokken, terwijl het ook een gevaar was, dat hun predikers zulke vaste overtuigingen hebben, die de denkende mens in verwarring brengen. Als voornaamste aanstotelijkheid zag hij, dat zij vasthouden aan de letterlijke en historische betekenis van de "verhalen" over de schepping, de zondeval, de opstanding, de hemelvaart en de wederkomst van Christus. Ook vond hij, dat zij ergernis gaven, door er aan vast te houden, dat Christus vergeving voor de mens had verworven, door de straf die zondaren verdiend hadden te lijden aan het kruis.

Suddenly our good Shepherd brought home his little lamb, our darling

EDDY.

He was just 4 years old.
P.H. 461 : 3.

Mr. and Mrs. John Groen.
Allan.
Rose en Pier.
Peter.
Keith.
Jim.
John.
Yvonne.

Bowmanville, Ont.
Box 685.

De Mannen Ver. "Ora et Labora" te Fruitland, Ont. geeft kennis van het overlijden van haar medelid en bestuurslid

PIETER v. d. LUGT,

op 7 Jan., in de leeftijd van 43 jaar.

Zijn heengaan was vrede. Sterke de Here zijn weduwe en kinderen.

A. Vis, Voorz.
C. Vermeer, Secr.

Philips concentreert activiteit in Canada

Het wereldconcern van Philips, dat begonnen is met een gloeilampenfabriek in Eindhoven Ndl. zal in Canada zijn verschillende activiteiten vanaf 1 Januari 1958 geconcentreerd voeren onder de naam Philips Electronics Industries Ltd.

Voorheen werden deze activiteiten op het gebied van fabricage en handel onder verschillende namen en in verschillende companies gevoerd. Tot President van de Philips Electronics Industries Ltd. is benoemd Mr. D. C. F. Van Eendenburg die vorig jaar bij het bedrijf in Canada kwam, nadat hij de Philips bedrijven op de Philipijnen had geleid. Hij is sedert 1935 aan het Philips-concern verbonden en heeft posities bekleed in Engeland, Nederland, Noorwegen, Frankrijk en Finland. Overige leden van de directie zijn Mr. R. Messier, T. Van Dijk, P. Bakker en O. W. Rodomar. Secretaris van de company is Mr. F. H. Hamer.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements .	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00
For every word more 5 ¢
For "letters under number" $ 0.50 extra.

— — —

Our weekly, "Calvinist Contact" is read throughout Canada by a large number of people of Holland descent and is therefore an excellent medium to acquaint your friends and relatives with: wedding anniversaries, engagements, marriages, births, deaths and news of your societies. Our "for sale" and "want" ads give excellent results.

— — —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van een zoon en broertje

BEN PETER

Mr. & Mrs. S. P. Rijzebol.
Anda Gracia.

28 December 1957.
179 Willowdale Ave.
Willowdale, Ont.

Gode dankbaar voor Zijn zegen hopen wij op D.V. 25 Januari met onze geliefde ouders

TEUNIS VANDERSTELT
NELLIE VANDERSTELT—SCHUIL

de dag te herdenken dat God hen voor **25 jaar** in de echt verbond. Moge de Here hen met Zijn zegen bestralen op hun verdere levenspad, is de bede van hun dankbare kinderen.

Tom en Agnes.
Jenny en Jim.
Andy.
Bill.
John.
Pete.
Dick.
en kleinkinderen.

Collingwood, Ont.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders

Mr. en Mrs. H. ARENDS—OOMKES

te herdenken, dat zij **25 jaar** geleden in de echt zijn verbonden. Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Janny en Gerard.
Alice en Joop.
Peter.
Alida.
Hendrick.

Dunsford, Ontario.

"De Bijbel in Nieuwe Vertaling met verklarende aantekeningen"
Speciale Aanbieding . . . $ 11.50
ABBOTSFORD BOOK SHOP
Box 1013, Abbotsford, B.C.

---

200 Acre DAIRY FARM

Farm ligt aan Highway, 3 slaapkamer huis. Goed maar niet te groot. 2 goede barns. Garage. 40 stuks vee. BEST vest. Nieuwe tractor, de rest van de machinerie is goed. Bulk cooler. De fabriek neemt al de melk. 10% SURPLUS melk. Kleigrond. Mooie plaats om te wonen. Price $ 35,000. Down $ 15,000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Te koop: Groot 8 kamer huis aan highway; 1000 dollars down, goed voor groot gezin.

Het behaagde de Here om na een korte ziekte tot Zich te nemen ons geliefde Zoontje en Broertje

RICHARD STANLEY
(Ricky)

in de leeftijd van 8 maanden.

De Verbondsbelofte is ons tot troost.

Mr. en Mrs. G. Schalk.
Peter.

Regina, Dec. 27, 1957.
19 Halifax Street.

Heden behaagde het de Heere tot Zich te nemen, na een langdurig, doch geduldig gedragen lijden, in de volle verzekerdheid des Geloofs, onze geliefde Man, en der kinderen zorgzame Vader

PIETER NICOLAAS VAN DER LUGT,

op de leeftijd van 43 jaar.

Nooit kan 't geloof teveel verwachten.

Mrs. M. D. van der Lugt—Bouwmeester.
Marijke.
Bram.
Adrian.
Benny.
Nicky.

7 Januari 1958.
Fruitland, Ont., Canada.

Welke Heer wil **CORRESPONDEREN** met meisje van 34 jaar? Br. onder no. 1061, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

METSELAARS GEVRAAGD

R. van der Meulen, 1073 Unsworth Ave., Burlington, Ont. JA 9-1800.

Immigratievereniging van Christian Reformed Church, in groeiende stad in B.C., bericht goede gelegenheid voor zelfstandige vestiging van:

1. een **BAKKER** (voor Hollands banket).
2. een **SLAGER,**
3. een **ELECTRICIEN.**

Belanghebbenden worden verzocht hun brieven onder No. 1062 te richten aan Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Ont. Leden Christian Reformed Church geprefereerd.

Nette jongen, 19 jaar oud, vraagt **CORR. VRIENDIN** in Canada. Chr. Reformed. Brieven onder no. 1063, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Een ervaren zakenman biedt zich aan als **REIZIGER OF AGENTSCHAP** voor verkoop. Brieven zenden aan Box 313, Dresden, Ont.

Geachte lezers,

Wenst U een plaats op een boerderij met 1 Maart of 1 April.
Of wilt U een *farm kopen*, stel U zich in verbinding met ondergetekende.

Contactman Ingersoll,
G. W. KLOMPS,
R.R. 2, Mossley, Ont. Phone Harrietsville 4 R 5.

WEDERVERKOPERS

Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES,** aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAMWORST,** aan stuk of gesneden, voor **GEKOOKTE WORST,** aan stuk of gesneden, enz. is

HOPMANS MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. El 2-0740
Chatham, Ontario

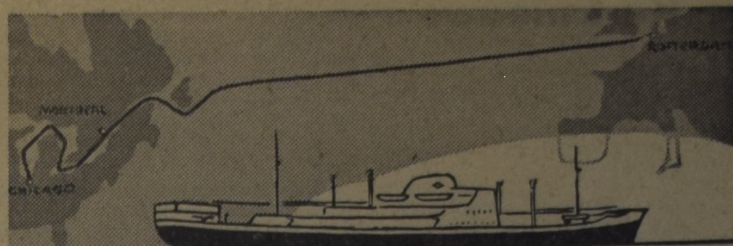
Holland Construction Company's

speciale spotgoedkope aanbiedingen in

GEBRUIKTE GREENHOUSES

met verwarmingspijpen; in verschillende maten, 20 tot 40 ft. breed pijpen & staal constructies.

GRIMSBY R.R. 1 Wh. 5-4012

de ORANJE LIJN

kan u uitstekende diensten bewijzen als schakel tussen u en uw Nederlandse relaties. Onze passagiersdienst, onderhouden met een steeds groeiende vloot van snelvarende, moderne motorschepen, biedt wekelijks aan een beperkt aantal passagiers de mogelijkheid van een comfortable en voordelige overtocht Montreal—Rotterdam v.v.

Ons vlaggeschip, het M.S. "Prins Willem van Oranje" neemt in deze dienst een aparte plaats in: een reis Canada—Nederland met dit snelle schip betekent voor max. 60 passagiers 7½ dag doorbrengen in een ideale sfeer, waartoe de geriefelijke accomodatie, de opvallend goede keuken en service en de ruime gelegenheid tot ontspanning het hunne bijdragen.

Voor hen die goederen naar Nederland te vervoeren hebben of zendingen uit Europa ontvangen, bieden wij naast onze Montreal-dienst gedurende het zomerseizoen wekelijks rechtstreekse afvaarten van en naar de havens TORONTO en HAMILTON. Verscheping over deze havens kan een aanzienlijke kostenbesparing voor u betekenen.

Voor passagetarieven en inlichtingen kunt u zich wenden tot de Oranje Lijn, Westplein 11, Rotterdam en onze agenten te MONTREAL, CANADIAN OVERSEAS SHIPPING (1956) LIMITED, 410 St. Nicholas Street, Montreal, Tel. PL-1292, met welke firma u desgewenst in het Nederlands kunt corresponderen, terwijl ook onze onderstaande agentschappen, waar eveneens Nederlands wordt gesproken, u op verzoek gaarne van advies zullen dienen:

GREAT LAKES OVERSEAS (CANADA) LTD.
159 Bay Street
Toronto - Phone EM 8-4626
GREAT LAKES OVERSEAS (CANADA) LTD.
Royal Bank Building
32 James St. S. - Hamilton, Ont.
Phone JAckson 8-7975
Mr. M. FAASSE
1087 London Road, Sarnia, Ont.
Phone DI 4-6454

Gaat U naar Holland?

Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service

J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

Gaat U verhuizen?

dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE

(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van, Stake, Dump en Platformtrucks.
RO 2-7445
44 GLENWOOD AVE., TORONTO

ELITE-ZADEN

VOOR UW TUIN, GREENHOUSE OF FARM

Vraagt U onze Hollandse of Engelse prijscourant even aan van

Groente-, Bloem- en Landbouwzaden

Zaadlevering FRANCO door geheel CANADA en U.S.A.

Wij noteren ook speciale Hollandse soorten zoals Spercieboenen, Suijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Boerekool, Postelein, Witlof, Andijvie, Wortelen enz.

WILLIAM DAM SEEDS
Ancaster, Ontario

EEN GELUKKIGE COMBINATIE!

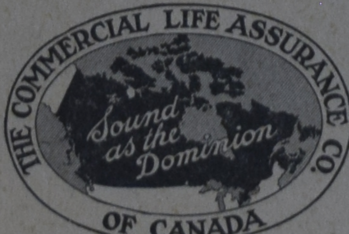
De enige Levensverzekeringsmaatschappij in Canada, die Canadese "know how" paart aan Hollandse ervaring en degelijkheid is de

"Commercial Life"

deel uitmakend van de

NETHERLANDS INSURANCE GROUP

Vraag eens inlichtingen aan onze agenten, b.v. over de Immigranten-Polis.
HOOFDKANTOOR: 1303 Yonge Street, Toronto 7, telefoon: WA 4-5703.
Kantoren in Hamilton, London, Kitchener, Belleville, Kingston, Ottawa, Sudbury, Edmonton, Calgary en Vancouver.

L. SCHAPELHOUMAN

Public Accountant

686 Osler Street OSHAWA, ONTARIO Tel. RA 5-9953

voor Uw

Boekhouding & Belastingzaken

---

92 ACRE MIXED FARM met goed huis en beste barn op 5 mile van Chr. Ref. Church. Gedeelte van machinery inbegrepen. Prijs $ 9.000 en $ 3.000 down. Contact Salesman: Thijs Reitsma, R.R. 5, Cayuga, Phone 619R5.

100 ACRE MIXED FARM met prima huis en flinke barn die wat reparatie behoeft. Dicht bij kerk en school. Prijs $ 10.000 met $ 2.000 down. Contact Salesman: Thijs Reitsma, R.R. 5, Cayuga, Phone 619R5.

150 ACRE aan highway, niet ver van Chr. Ref. Church en school. Vee en machinery inbegrepen. Stenen huis en 2 barns waarvan één reparatie nodig heeft. Prijs $ 21.900 en downpayment nader te regelen. Contact Salesman: Thijs Reitsma, R.R. 5, Cayuga, Phone 619R5.

100 ACRE PRIMA DAIRY FARM met 30 stuks pure bred Holsteins. Huis van alle gemakken voorzien en grote barns. Machinery in eerste klas conditie, z.g.a.n. Prijs compleet $ 35.000 met $ 10.000 down. Eigenaar neemt zelf de rest als eerste hypotheek.

MARTIN DEVOS - REAL ESTATE
Dunnville, Ont. Phone 671, Res. 552

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
P t-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

A n:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
P t-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....
....